

עיריית תל-אביב – יפו
פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 48
מתאריך ז' חשוון תשס"ז (29/10/06)

	מ"מ היו"ר	מר נתן וולך	השתתפו :
			וה"ה :
א. בנאי	נ. אלנתן	שולה אגמי	ח. אבי-גיא
ג. הרץ	י. דרורי	י. דיין	א. גלעדי
ר. חולדאי	ש. זעפראני	מ. וירשובסקי	פ. ויסנר
מ. להבי	י. כחלון	מ. טיומקין	ש. חשן
מ. מוזס	ר. לוינטל	ד. לוי	נ. לוברט
ד. ספיר	ש. מסלאוי	ש. גפן	ש. מזרחי
		ה. שכנאי	ז. שביט
			נעדרו ה"ה :
א. פנקס	ר. טורק	א. אמינוב	א. שומר
	מנכ"ל העירייה	מר מנחם לייבה	נכחו בישיבה :

וה"ה :
ע. אברהמי, סמנכ"ל תכנון, א. בן ארי, היועץ המשפטי, א. בן שושן, סמנכ"ל משאבי אנוש ומינהל,
מ. בניימיני, ע. בכיר לרה"ע, מ. גילצר, גזבר העירייה, ח. הורוביץ, מבקר העירייה, ד. לוטן,
ס' מנהל מינהל החינוך, אלי לוי, מנהל אגף נכסי העירייה, א. מלאכי, מנהל האגף לחיובי ארנונה,
עדנה סבן, ס' גזבר, ס. פריימן, מנהלת אגף התקציבים וס' גזבר, ה. פרטוק, דובר העירייה,
ג. פריאל, משנה ליועמ"ש, ואנשי לשכת מבקר העירייה.

הישיבה נפתחה בשעה 17:23

רשמה סטנוגרמה
ישראלה אגמון

מזכירת המועצה
גלילה בן חורין

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 48
מתאריך ז' חשוון תשס"ז (29/10/06)

2

על סדר היום:

דו"ח מבקר העירייה מס' 34 לשנת 2005.

405. בחירת יו"ר הישיבה:

גב' הרץ:

אני מבקשת שתירשום את שעת התחלת הישיבה- 17.23 לפי שעון העירייה.

מר וולנד:

נרשם.

חברים, אני פותח את ישיבת המועצה שלא מן המניין לדיון בדו"ח מבקר העירייה. מעירים לי, כיוון שיו"ר מועצת העיר לא נמצא פה, ואנו מאחלים לו החלמה, הוא נמצא בבית חולים, מתבקשת המועצה לאשר את יו"ר הישיבה, ואני מבקש את הצבעתכם לבחור בי כיו"ר הישיבה הזאת.

גב' הרץ:

אני מתנגדת כי אני חושבת שהישיבה הזאת לא צריכה להתנהל.

מר וולנד:

את יכולה להתנגד, אין בעיה.

מר וולנד:

ברשות הדיבור שלך תוכלי להתנגד.

מי בעד ?

גב' הרץ:

אני מבקשת לרשום בפרוטוקול שראש העירייה נכנס בשעה זו.

מר וולנד:

ה צ ב ע ה

בעד – 16 חברי מועצה

נגד – 1 חבר מועצה

נמנעים- אין

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

תודה רבה על האמון.

406. דו"ח מבקר העירייה מס' 34 לשנת 2005:

מר לוינטל:

חברים וחברות שנשארו לדון בנושא של דו"ח הביקורת.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

לך יש לוח זמנים חופשי.

גילה, תני לי לנהל, תאמיני לי שאני מתמצה. תנוחי. עוד מעט את ברשות דיבור.
רון בבקשה.

מר לוינטל:

חברים וחברות:

מוסד הביקורת בעיריית תל-אביב, שהוא מוסד חשוב, ואני מעריך שתכף ראש העיר יודה למבקרת העירייה ולצוות המקצועי והמיומן במשרדה, כך הוא מודה מידי שנה, הביקורת נמצאת תחת מתקפה. הביקורת נמצאת תחת מתקפה, ואם היא חשובה לאנשים שנמצאים כאן, צריך לראות איך מגינים על המוסד הזה. יש גם נסיונות לפגוע בעבודה של וועדת הביקורת, וגם נסיונות להטיל אימה עלי בתור יו"ר וועדת הביקורת, ויש גם נסיונות להטיל דופי בדו"ח הביקורת עצמו, ויש גם חשדות שהועלו לגבי מניעים בכתיבת הביקורת. מכל האמור לעיל, אני אומר לכם שמוסד הביקורת נמצא בסכנה בעירייה הזאת.

נתחיל דווקא בקל. אנו מצאנו מספר דוחות שבהם דבריו של ראש העיר, המלצותיו, לא היה לנו מה להוסיף להם. אלה דוחות שכדאי לקרוא אותם, וזה שלא הרחבנו עליהם זה פשוט כי לא היה מה להוסיף, שכן המבקרת אמרה את דברה וראש העיר אמר את דברו, ותמצאו אותם בעמוד האחרון של המסמך שהוגש לכם על ידי הוועדה. יש שם דוחות שעוסקים בהנפקת תווי חנייה, בניהול הכספי בחינוך העל-יסודי, דו"ח מיוחד על בית ספר "גבריאלי", וכל הוועדות השונות, וועדות חשובות, וקצת מקומות חנייה לעובדי עירייה, ואחזקת בתי העירייה, ושני הדירקטוריונים - "עזרה ובצרון" ו"גחלת" וכו'. אלה הם דוחות שהטיפול בהם פחות או יותר הסתיים, אם כי לפעמים יש הפתעות גם בדוחות האלה. לדוגמא, קובע ראש העיר בהמלצותיו שהעובדה שמנהל תיכון עירוני יב' לא הסכים להעביר חומר לדרישת מבקרת העירייה בדו"ח על ניהול הכספי בחינוך העל יסודי- מזכה אותו בנוזיפה. אבל העובדה שהדבר נעשה שוב על ידי מנהלת בכירה ב"יובל חינוך" לא מזכה אותה בנוזיפה, גם היא התעקשה לא לתת פרטים למבקרת. אבל זה באמת קל.

על מצוקת החנייה אני יכול לומר רק זאת: אנו הבענו השתוממות על כך שמי שערך מאוד לבעית החנייה בעיר, והיא יודעת כי היא אחראית על המחלקה, גב' חורש, היא זו שנמצאה שיש לה שני מקומות חנייה בתשלום במסגרת הקצאת מקומות חנייה, לשאר העובדים אין מקומות חנייה, אחד במישלמה ביפו- במשרד ואחד בעירייה, שניהם בתשלום כאמור, ואני חושב שהדבר הזה הוא בהחלט לא ראוי.

אבל אלה הביקורות, אלה הדוחות הקלים יחסית. יש לי כאן שני דוחות שאני יכול לומר- שאני פניתי לראש העיר בתחילת שנת 2004, והזהרתי אותו אישית מפני שני המקרים המתוארים, ואפשר לומר שנופנפתי. רק כדי לגלות שהיום, לקראת סוף 2006, אנו דנים בדיוק באותם עניינים. אתם וודאי זוכרים את הליך ההצבעה הבאמת מרשים שהיה כאן- למועצה הדתית. השמות הגיעו אליכם חברי המועצה- תוך כדי הישיבה, לא הוגשו בחומר קודם, אתם הצבעתם עליהם בלי להכיר את האנשים, חלקם לא היו גרים בתל-אביב.

מר לוברט:

ק ר י א ה.

גב' הרץ:

כן, תסתכל. אגף הפיקוח העירוני.

מר לוינטל:

מר לוברט, זה דו"ח שאורכו מעל מאה עמודים אז אני מתייחס אליו. זה לא דו"ח קטן. אני מתחיל מהקל אל הכבד ואל תפריע לי.

ורוב הדו"ח שנכתב- מתעסק בעניינים מושחתים, יש לומר את המילה מושחתים, שעשה יו"ר המועצה הדתית דאז- מר חתשואל, כאשר אני התחננתי והפצרתי בפני חברי המועצה- לא להצביע עבורו. לא להצביע עבורו, והלכתי עם זה גם לבית משפט. אבל אתם התעקשתם להצביע עבורו, אפילו שהוא הגיע יום אחרי זה כבול באזיקים לאיזו חקירת משטרה, ויום אחרי זה התפרסמו נושאים אחרים, והיה לו ברקורד עוד דברים, התעקשתם להצביע עבורו. ועכשיו זיכיתם אותנו בדו"ח – 100 עמודים ואף יותר, גדוש. יש שם כל מיני עניינים של הלכות דתיות שאני פחות מבין בהם. בעיות של שחיקות, ושל ניהול ועניינים אחרים, אפשר לקרוא את זה, המון בעיות. אגרות שלא נלקחו או שנלקחו יותר מידי, או שנלקחו בלי רשות. מספיק שאני אספר שחברי המועצה הדתית שנבחרו אתם אומרים שהוא קיבל החלטות בלי לדבר אתם, התנהל כבעלים יחיד ואדון, קידם עובדים שלא היו ראויים לקידום, זה הכל מתוך הדו"ח, ושינה פרוטוקולים בדיעבד, והורה לא להציג חשבונות בפני הגזבר, ועזר למינוי מקורבים מהמשפחות שם של העובדים, והשתמש בייעוץ משפטי שלא אושר- זה הייעוץ המשפטי שנלחם בי כשאני ביקשתי שהוא לא יתמנה, הייעוץ המשפטי שבדיעבד היה ללא אישור, והוא סרב להגיב על הדברים. ועיריית תל-אביב יפו הגישה נגדו תלונה למשטרה. ויש בסעיף 494 בעמוד 393, בכרך ב', רשימת כל הנזקים הכספיים שהוא עשה, כאשר כבר כשמינו אותו כבר ידעו עם מי מתעסקים, הוא בא כבר עם רקורד יפה של חשדות, של תיקים פתוחים וכל מיני עניינים אחרים. אבל לא, כולם הוכיחו פה שהם מועצת גומי והצביעו עבורו. בהמלצות ראש העיר, ראש העיר, אגב, סר חינו של חתשואל בעיניו כעבור שנה ואז הוא הודח מתפקידו, קצת מאוחר מידי כפי שאנו רואים. אנו רואים שבמקרים מסויימים הולכים לוועדה לחיוב אישי ודורשים חזרה את הכספים, אני חושב שזה אחד המקרים שהיה צריך לדרוש חזרה את הכסף מבן-האדם, כי חלק מהכספים הוא לקח לכיסו, זאת החקירה. כך הוא בכל אופן נחשד, נחשד מספיק כדי שידיחו אותו מהתפקיד.

יש הבטחה בהמלצות ראש העיר- שהייעוץ המשפטי יתן כאן דיווח מה המצב אתו, כדי שנחליט אם הוא עדיין ראוי להמשיך לשמש במועצה הדתית. היתי חושב שבכלל עדכון של המחלקה המשפטית- איפה עומדות החקירות בעניינים האחרים שקשורים בחתשואל- ראוי. ראוי לאנשים שבחרו אותו פה. אני חושב שכדאי שבפעם הבאה, בכל זאת נבחר את הגוף הזה, כמו את כל הגופים, בצורה שבה מקבלים קורות חיים, רואים את האנשים קודם, לא מצביעים עליהם תוך כדי הישיבה, ולא באנשים שיש נגדם חשדות בפלילים.

הדו"ח השני שהוגש לראש העיר, למעשה אני מחזיק פה את הדף : 10.2.2004- דרשתי מראש העיר להקים וועדת חקירה, אפשר להקים את זה לפי פקודת העיריות, להתנהלות אגף הארנונה. אני כבר אז קיבלתי דיווחים על התנהלויות- שחלקן כיכב בדו"ח הקודם וחלקן מככב בדו"ח הנוכחי. יש כאן הרבה מאוד עמודים, אני לא אקרא לכם את כל מה שכתבתי לראש העיר בתחילת 2004, אני יכול לומר לכם שזומנתי למשרדו, נאמר לי שלא תפקידי להתערב, שמדובר בשטויות, ושאיני לא מביין- וכו' וכו'. במיוחד דרשתי את הדו"חות, יומנים- מה שנקרא, של אותן פשרות ארנונה – 419, 429, 409, מחליפים את המספר כל הזמן ואנו לא יודעים על מה מדובר. זה סידור נהדר, שבו בוחרים בעלי חוב גבוהים ונותנים לעו"ד לייצר כאילו, כאילו פשרה. זה לא באמת מגיע לבית משפט ודנים בזה ובסוף יש פשרה, מהתחלה יש פשרה, עם הפשרה הזאת רצים לבית משפט, והפשרה הזאת מבטיחה - גם הנחה לחייב הארנונה וגם כסף לעורך הדין שכביכול התאמץ מאוד על אותה פשרה. מי שמעיין בדו"ח, הדוחות מאוד ארוכים, ואני יכול להמר שחלקנו פה לא ממש קרא אותם, בטח לא לעומק, וחבל. ואני מפנה אתכם לסעיף החביב עלי, סעיף 51 בעמוד 73 בכרך א': חייב שלא שילם את חובות בגין מכון עיסוי שהוא פתח. המכון עבד 6 שנים, בסוף נערכה אתו פשרה, אבל מה הפואנטה? שזה שלא מצאו אותו 6 שנים הוא בכלל עובד עירייה. בקיצור, עובד עירייה ניהל מכון עיסוי, לא שילם ארנונה 6 שנים ועשו אתו פשרה. כל זה מתוך הדו"ח, זה לא מתוך סאטירה.

יש חייב אחר- שהגיעו אתו לפשרה. הוא שילם 43% מתוך 100,000 שח', בזמן שגילו שיש לו 5 מכוניות בבית. סעיף 52 עמוד 74, כרך א'. ויש פרטים נוספים, אנשים באים ועושים הנחות בצורה כזאת, בצורה אחרת. ביקשתי את החומרים האלה לפני שנה וחצי, לא רצו לתת לי, המנכ"ל אמר שזה בדיון, אי אפשר, זה פה, זה שם, וכאשר הוסר הלוט ראינו למה לא היה כדאי שנקרא את זה. ואכן, בסעיף 1 להמלצות ראש העיר קובע המנכ"ל על דעת ראש העיר- כי מימצאי הדו"ח חמורים. ככה כתוב : מימצאי הדו"ח חמורים. הסתכלתי בהמשך ההמלצות, גם קובעים שצריך לקבל את המלצות המבקרת במלואן. אבל המבקרת חותמת את הדו"ח בהמלצתה, סעיף 129 בעמוד 89, לחקור ולבדוק את האנשים שאחראים לעניינים האלה. אני רוצה שתבינו : במשך כמה שנים היו פה אנשים- שכשבא אליהם מישהו- שלחו אותו לעשות דו"ח ארנונה בפשרה, בחצי חניס, בסידור, בקומבינה. אז אומרים שהדו"ח הזה מאוד חמור, ועושים רה-ארגון, הבעיה שרה-ארגון עושים באגף הזה משנת 2000. עכשיו עושים רה-ארגון לרה-ארגון, כי הרה-ארגון הקודם הוליד את זה. אז יש פה המלצות אין ספור, כולל רה-ארגון סתום- שלא כתוב מה יש בו, אבל אין כאן המלצה להעמיד את האחראים לדין, וזו לא בעיה למצוא מיהם האחראים לדין, כי על כל פשרה כזאת- יש

לה אבא. מחפשים, לא מחפשים הרבה ומוצאים מי יוליד אותה. ואני יושב עם מר מסלאווי פה בוועדת הנחות בארנונה, שבה מורידים לאיזה אם חד הורית עם ילדה חולת סרטן- שמוכיחה את זה אחרי 8 חודשים, 20 וועדות, והרבה מאוד דפים רפואיים, ובסופו של דבר- אם היא רק חורגת ב-10% מורידים לה 34 שח' מחשבון הארנונה החודשי. ופה מוחקים לאנשים מאות אלפים, ככה מהצד, ואני לא מדבר עוד על הקופון שגוזרים עורכי-הדין. שלא לדבר על זה שעורכי דין זה לא עורכי דין שאפשר להתמודד במכרזים האלה, זה עורכי דין שעובדים שנים עם האגף, לא ברור איך הם התקבלו לשם, הם איזה הסטוריה נחמדה, הייעוץ המשפטי לא בדיוק מפקח עליהם כי זו לא אחריותו וכן אחריותו, ועניינים. קבוצת אנשים מאוד נחמדה, שכבר כמה שנים טובות עושה את הפשרות האלה. לי יש בעיה, אני כעו"ד לא יכול להתקבל לחונטה הזאת של עורכי הדין האלה, וכחייב ארנונה אני גם לא יכול לקבל את ההנחות האלה. הבעיה הזאת היא לכולנו. ואם באמת המנכ"ל קבע שמימצאי הדו"ח חמורים, ואם באמת המבקרת גם קבעה זאת, ואם ראש העיר ממליץ בהמלצותיו לקבוע שהמימצאים חמורים, איך שכחו את השלב האחרון- הקטן- שבו מעמידים לדין את האנשים האלה?! אילמלא היתי יודע שהחומר הזה כבר התגלגל לוועדה לחיוב אישי במשרד הפנים- באמת לא היתי שקט. אבל לשמחתי- צדיקים- מלאכתם נעשית בידי אחרים, והוועדה לחיוב אישי נבדקת.

מר לוברט:

מי הצדיקים פה?

מר לוינטל:

תירגע. יש לי פה תרופות אם אתה צריך.
בקיצור: הולכים לוועדה לחיוב אישי ושם יבדקו את העניין. אני חושב שעדיין העירייה צריכה לעשות פה בדק בית, ולא ככה לנפנף את העניין הזה ולהגיד: המימצאים חמורים, נעשה רה-ארגון וזהו, אין לזה אחראים. כי דברים אחרים שנעשים, אנו רואים שאנשים פחות חזקים חוטפים בגדול. אז זה בנושא הדו"ח שכן התקבל.

גב' כחלון:

הם עושים הנחות למסכנים.

מר לוינטל:

המסכן עם ה- 5 מכוניות, עם מכון עיסוי 6 שנים שעובד בעירייה.

גב' כחלון:

לא, חד משמעית.

מר לוינטל:

ההבדל בינינו יפה הוא- שאני קראתי את הדו"ח, זה ההבדל בינינו, לכן אני מדבר מתוך ידיעה.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

יפה, אם תרצי להתבטא- את יכולה לעלות.

מר לוינטל:

עכשיו ישנו דו"ח שהתחיל כדו"ח רגיל היתי אומר, והשלים לידי דו"ח שהוריד כרך שלם של התכתבות, ותיקון ועניינים אחרים.
פה, לעומת הדו"ח הקודם, על פי המלצות ראש העיר- אין בדו"ח הזה דבר. משום שאחרי שנערך תחקיר אצל המנכ"ל, התברר שכל הפעולות שנכתבו בדו"ח, אבל כולן, 100% מהן, היו תקינות, כדין, לא חורגות, ללא טענות, על פי הספר, בהתאם להסכמים, בהתאם לנוהלי העירייה, באישור המנכ"ל, ובתהליך ייחודי ומבורך, וכיו"ב סופרלטיביים.
פשוט נעשה דו"ח, הוא נכתב- אני מניח במשך מספר חודשים, אני יכול רק לדמיין את התשומות של זמן וכח אדם וכסף שנכנסו לזה, ואז בסוף מסתבר שהדו"ח הזה, לפי תחקיר שנערך אצל המנכ"ל, זה דו"ח מופרך לחלוטין. אין בו כלום, כלום אין בו. זה מעלה תהיה מאוד מאוד גדולה, מאוד גדולה, כי מתכתבים המבוקר והמבקרת וגולשים מהעובדות, והמבוקר אומר- נעשה כאן דו"ח מיוחד בשביל להכפיש אותי אישית. נעשו כאן מאמצים ותשומות של עירייה בשביל לנגח אותי אישית, מסיבות אישיות. אומרת המבקרת, לא כך הדבר, הנה ההוכחה, פה ופה ופה- כל מיני דברים שהם לא תקינים. מנכ"ל העירייה נכנס ובודק ואומר שהכל תקין. קודם כל אם הכל תקין, יש כמה תמיהות שצריך להפנות למנכ"ל העירייה, משום שלדעת מנכ"ל העירייה זה תקין שמנהל בכיר בעירייה, בזמן שהוא עובד כמנהל בכיר, יעשה סטאז', התמחות, שנה שלמה במשרד עורכי דין במקביל. וגם אם הסטאז' הזה הוא רק 3 שעות או 4 שעות ביום נגיד, כשאני מכיר סטאז'ים כל כך תובעניים,

גב' הרץ:

זה לא יכול להיות. זה בניגוד לכללי האתיקה. שלוש שעות ביום לא יכול להיות סטאז'.

מר לוינטל:

לא יכול להיות סטאז' קצר. אמרתי שגם אם זה היה 3 שעות ביום,

גב' הרץ:

זה דבר שכתוב? אני לא ראיתי את זה

מר לוינטל:

לא כתוב, כתוב שהיה סטאז'. אני אומר שגם אם זה היה קצר, אני לא חושב שעירייה יכולה לממן למנהל אגף, בו זמנית- לממן לו את הלימודים ולהוציא אותו לסטאז'. אם אישרו לו את זה, וכתוב שאישרו לו את זה, אז הוא מבחינתו צודק. כל אדם שהיו מאשרים לו את זה היה עושה את זה.

גב' הרץ:

לא כל אדם.

מר לייבה:

הוא יצא לחופשה. אתה מדבר על זה שיצא לחופשה?
העובדות הן לא כאלה.

מר לוינטל:

פה יש קורס איטלקית.
נערך פה תחקיר, אני מדבר על מה שלא תקין או כן תקין.

מר גפן:

כדי שנבין את העניין: מבקרת העירייה אומרת שזה לא תקין, מנחם אומר שזה תקין והוא היה
בחופשה מאושרת.

גב' הרץ:

זה מאוד חשוב לדעת.

מר לוינטל:

אני יוצא מתוך הנחה שכולכם קראתם את הדו"ח, אני לא יכול ללעוס לכם את הדו"ח עכשיו. יש
פה שני כרכים על זה בסה"כ.

מר חולדאי - ראש העירייה:

קראת את הדו"ח?

מר גפן:

יש לי בחדר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אם לא קראת, מה לעשות?

מר לוינטל:

יש שם ציוד שנקנה, שבסוף לא עשו בו שימוש, יש גם דברים שבעיני הם יותר פעוטים: מזגן
שנקנה למקום אחד והותקן במקום אחר, ואיזה דיסק-און-קי שנקנה שלא לפי הנהלים, והדרך
שבה חישבו פקדון של בקבוקים, שאספו מכולם- אבל לא ניהלו את החשבון הזה בצורה מסודרת
וכו'. בוא נאמר, אני חושב שבאמת מבוקר מן המניין, אם אפשר לקרוא לזה ככה, שהיה נכתב עליו

דו"ח כזה, היה אומר את תשובותיו והדבר הזה היה נגמר איך-שהוא, יחסית בקלות. כי בסה"כ הדברים שנאמרים בבסיס הם לא חמורים כל כך, הם התנהלות לא תקינה, אבל הם לא חמורים כל כך. אבל היתה כאן מלחמה שהיא מעבר לדו"ח הזה, שאם אני למד ממנכ"ל העירייה שהכל בו תקין,

מר לייבה:

לא הכל. יש דברים מערכתיים שטיפלנו בהם.

מר לוינטל:

נהיה מצב שיש פה שתי אפשרויות בעצם, לאחר שעזבנו כבר את הדו"ח: האחת- לפי גרסת המבוקר, שהמבקרת התנכלה אליו אישית, על חשבון העירייה. השנייה, הגירסה השניה, שמבוקר שלא מצא חן בעיניו שעושים עליו דו"ח, הלך וכתב ועשה כל מיני דברים, והסיט את הדיון מהעיקר, והוציא השמצות אישיות, משפחתיות ואינטימיות נגד המבקרת, שקשה לה להתגונן.

גב' הרץ:

הכל בדו"ח?

מר לוינטל:

הכל קרה.

גב' הרץ:

הכל מופיע בדו"ח?

מר לוינטל:

לא הכל בדו"ח, הכל קרה חברים, מי שפיקשש יכול לבוא ולשאול. הכל היה, תאמינו לי שהכל היה.

גב' הרץ:

מסתובבים כל מיני ניירות שלא מגיעים אלינו בסוף, וזה לא בסדר.

מר לוינטל:

אני לא ראיתי ניירות אבל אני יודע מה קורה. ובסיטואציה הזאת, בוחר ראש העיר לנקות את המבוקר לחלוטין, שהכל היה בסדר, הכל לפי הספר, הכל נעים, והכל אפילו מבורך, וגם להודות על הדרך למבקרת, על הצוות המיומן שלה ועל המקצועיות שלה וכו'.

גב' הרץ:

מה?!

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

גילה, לא כל משפט את צריכה לדבר. כאשר את תהיה ברשות דיבור- לא תרצי שיפריעו לך.

מר לוינטל:

יש פה CLASH, יש פה התנגשות שאי אפשר לטאטא אותה מתחת לאדמה. ואם זה לא ייגמר פה – זה יועבר הלאה.

יש לנו כאן – או מבקרת שמעלה לכאורה בתפקידה, ואז- איך אנו אמורים להתייחס לשאר הדוחות שלה? אולי מאחורי הדוחות האחרים שלה עמדו אנשים- שלהם לא היה את הכוח ואת המנגנון להגן על עצמם וכו' וכו'. איך אנו אמורים להתעסק עם דוחות עתידיים? מצד שני, אם האפשרות השניה קורית, אז האם יש כאן אדם שמעכשיו והלאה נפחד לבקר אותו, בגלל העליהום שנקבל חזרה? האם כל מבוקר שלא יאהב את הדיון בו אצל מבקרת או וועדת ביקורת, יהפוך את זה לפסים אישיים, יאיים בתביעות, יוציא מכתבים?

גב' כחלון:

אולי הוא צודק?

מר לוינטל:

אולי הוא צודק ואולי היא צודקת, אינני יודע. מה שאני יודע בוודאות הוא- שאנחנו לא יכולים להשאיר את המצב כפי שהוא. אי אפשר לעבור על זה לסדר היום ולהגיד- אולי הוא צודק, אולי היא צודקת, ואנחנו גולשים הלאה.

גב' הרץ:

מה עשתה וועדת הביקורת?

מר לוינטל:

ועדת ביקורת – אין לה התקציבים, היכולת והסמכות לקבוע מי צודק. מה שהיא עושה זה שהיא טוענת, שבדו"ח הזה,

מר לייבה:

זימנת את האנשים האלה?

גב' אגמי:

רון, אתה אומר דברים מאוד מכוערים.

מר גלעדי:

אתה כבר קובע פה?

מר לוינטל:

כן, אני קובע עמדה.

גב' אגמי:

כמו המכתב שאני כתבתי, ונתתי את ההתייחסות שלי.

גב' להבי:

הוא ציטט אותך.

גב' אגמי:

הוא לא ציטט.

גב' להבי:

הוא ציטט אותך בטיוטה הראשונה.

מר וולך- יו"ר הישיבה:

שולה.

מר לוינטל:

שולה, את לא נכחת בדיון ואת שלחת אחרי זה מכתב.

גב' אגמי:

כחברת מועצה אני מקבלת דיווח מהמנכ"ל על שלושה מפגשים, באמת?! למה אתה מתייחס בכלל?!

מר לוינטל:

יש פעם בשנה ישיבה אחת שבה אני יכול לדבר, ואני מנצל את זה.

מר וולך- יו"ר הישיבה:

שולה, את מוכנה להפסיק? תוכלי להגיב.

מר גלעדי:

יש פה עובד, אתה בדו"ח שלך לא מתייחס לנושא, ועכשיו אתה אומר כל מיני דברים, כלומר, אתה מרמז- זה לא הוגן.

מר לייבה:

הוא לא קיים דיון על הדו"ח.

מר לוינטל:

לא נכון, יש גם דיון על הדו"ח.

מר לייבה:

הזמנת את האנשים? דיברת? שאלת?

מר לוינטל:

לא חייבים להזמין את האנשים לדיון. הוועדה יכולה להזמין אנשים, היא לא חייבת להזמין אנשים.

קריאה:

הם גם לא חייבים להגיע.

מר לוינטל:

נכון, הם גם לא חייבים להגיע.

מר גלעדי:

כלומר, אתה לא רוצה להתעמק בזה.

מר לוינטל:

לא רציתי להתעמק בזה, משום שאני לא חושב שמתפקידי להיות שופט ולא מתפקידי להיות מבקר על, וזה לא מתפקידי לעשות את כל הדברים האלה. מותר לי להציג בפניכם את העמדה,

גב' אגמי:

לא, אתה הופך אותנו לבית משפט. אנו שופטים?

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

תתעלם. שולה, את מפסיקה להפריע.

מר לוינטל:

אני רוצה שיירשם בפרוטוקול- ששולה אגמי מגבה את המנכ"ל. תודה. עכשיו אפשר להמשיך?

מר גלעדי:

זה לא הוגן.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

כל מי שיש לו מה לומר- יכול לעלות על הבמה ולהתבטא. לא להפריע אחד לשני.

מר מוזס:

יש לי הערה.

מר לוינטל:

לא להפריע, אין הערות.
אני ממשיך.

מר חולדאי - ראש העירייה:

חבריה, הקיץ חלף, החוס הגדול עבר, בא הגשם וצינן את האוויר, מה אתם מתחממים כל כך?

מר לוינטל:

לאור זאת אני חושב שצריך לבדוק את הנושא לעומק. אני לא יודע מי צריך לבדוק אותו- התובע העירוני, אולי אינסטנציה אחרת.

גב' אגמי:

השאלה היא האם כל הוועדה מסכימה אתך.

מר לוינטל:

כל מי שבא לוועדה, ישב בישיבות, הצביע והיה, מי שלא בא לוועדה במשך שנה שלמה-אולי לא מסכים אתי.

שולה קיבלה שבוע קודם, הגיע לישיבה אחת כל השנה, אז היא לא היתה בישיבה הזאת, מה לעשות. גם אלי אמינוב הגיע לישיבה אחת, דורון לוי הגיע ל-0, מה לעשות!?

גב' אגמי:

הגשתי.

מר לוינטל:

לא. הגשת אחרי הזמן איזו התייחסות של שורה, התייחסתי אליה, היא כתובה בדו"ח בעמוד הראשון- שאת מסכימה עם מנכ"ל העירייה. בסדר. לא היית בכלל בדיון ואת מסכימה, איזה משקל בכלל יש להסכמה שלך?! בסדר, את מסכימה.

גב' חושן:

זה לא רק היא לא מסכימה, יש עוד אנשים.

מר לוינטל:

שלי, אני לא מתערב לך בניהול הישיבות שלך. אנו עשינו ישיבה, הוצאנו הזמנה, מי שבא- בא, מי שלא בא, בא היום ואומר- שלא וכן, מה זה הדבר הזה?! למה הוא לא בא לישיבה במשך שנה?! במשך שנה!

גב' חושן:

זה לא רק שולה,

מר לוינטל:

לא. לא באים לישיבות.

גב' חושן:

יש עוד כמה.

מר לוינטל:

מי שבא, היה, מסלאווי- היה, מר מוזס היה, מי שהיה- היה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

שתשמעי את העובדות,

מר לוינטל:

סליחה, אנו קיימנו ישיבות, שלחנו זימונים, מי שבא- בא. מי שלא בא וחשוב לו לשלוח שלושה ימים לפני כתיבת הדו"ח מכתב חנופה למנכ"ל, 100%, אבל איך הוא הסכים איתי או לא- אם הוא לא היה בישיבה? מתי הוא לא הסכים איתי? אני יכול עכשיו להצטרף לישיבה של ועדת תכנון ובנייה שלא היתי בה, ולהצטרף שלא הסכמתי?

גב' חושן:

הוא לא הסכים אתך.

מר לוינטל:

נגיד שהוא לא הסכים איתי, ואני ומסלאווי הסכמנו?
חברים, אני בכלל לא מתווכח אתכם אם הסכימו או לא,

גב' כחלון:

גם מזרחי היה והוא לא הסכים אתך.

מר לוינטל:

אני לא מתווכח אתכם, אנשים שבכלל לא היו בוועדה, לא נמצאו, אין להם מושג, תבדקו.

מר גלעדי:

אנו מדברים על אדם הגון וישב שתרים את מיטב שנותיו לעירייה.

מר לוינטל:

אני אמרתי שמישהו אשם?

גב' כחלון:

מדברים פה על אנשים.

גב' חושן:

אתה קובע גורלות.

מר לוינטל:

אני קובע גורלות? אני קובע שצריך לחקור, מה אני קובע?!
טוב שלי, תצטרפי לוועדה, תגיעי, תביעי את דעתך, אני אלמד ממך איך התנהלה וועדת התיירות,
ואיך שזה התנהל- כך אני אעשה. כמה ישיבות עשיתם השנה? אפס? התפטר נכון? הבנתי. בסדר.
אני יודע, התפטרתי, אחרי שלא קיימת אף ישיבה.
אני לא יודע איזה וועדה עשית, תנהלי אותה כפי שאת מבינה.

לאור כל מה שנאמר אנו חושבים שצריך לעשות בדיקה- מי מהם ממציא, וזה מה שאמרתי
מהתחלה, זה מה שכתוב, אם הייתם טורחים לקרוא את הדפים שלי הייתם יודעים, מי מהם לא
התנהל כראוי. אני לא חושב שאפשר להשאיר את זה ככה. אתם צריכים להבין שתתחיל להיות
שיטה כזאת- או שיטה שמבוקר- שלא נוח לו מביקורת, ואז הוא מספר כך וכך וכך, ומוציא את
העוקץ מהביקורת, או שיטה של מבקרת לחילופין, שכשהיא רוצה להתנכל למישהו- היא תעשה
ביקורת עליו. ולא זו דרך שאפשר להסכים אתה ולא זו דרך שאפשר להסכים אתה. ולכן אני חושב
שצריך לבדוק את הדבר הזה. ואם אנו לא נשכיל לבדוק את זה כאן, יבדקו את זה גורמים מעלינו.
אנו ממשיך עם הדוחות האחרים שבדו"ח הביקורת: מחלקת חנייה ואכיפה. מי שרוצה לדעת איך
מתנהלת מחלקת אכיפה וחנייה, כדאי שיקרא את עמוד 210 ויבין שהמכוונות החדשה של
המחלקה- זה לגבות כסף. כך הם אומרים מוצהר. לא לחנך את האזרח, לא למנוע ממנו לחיות
בחנייה לא נכונה, אלא פשוט לגבות כמה שיותר כסף. והשרות- בהתאם. מי שמדבר בטלפון-
אומרים לו- תפנה בכתב. את מי שמים לענות בטלפון? את מי שהכי לא מנוסה, וחדש, והרגע
הגיע. שיחות לא נענות, אפשר לענות רק ל-30 בבת אחת, מי שהוא מעבר ל-30 פשוט לא עונים לו.
אז עשו ניסוי, ניסוי שכדאי שתקראו עליו בעמוד 131 בכרך א'. בניסוי הזה- מישהו מטעם
המבקרת מתקשר, ממתין 10 דקות על הקו, בסוף עונים לו, הוא ביקש תדפיס, אמרו לו- המחשב

לא תקין. הוא השאיר מספר טלפון ואמרו לו שיחזרו אליו. זה היה בתחילת אוגוסט, לא חזרו אליו עד סוף נובמבר, למעשה לא חזרו אליו עד היום. ועדת הפסילות פועלת בחוסר סמכות, וזה הדבר היחיד שבעצם ראש העיר לא טיפל בו בהמלצות שלו.

גב' הרץ:

ועדת מה?

מר לוינטל:

יש ועדת פסילות שבודקת איזה דוחות אפשר לפסול, לטעון שבעצם אפשר לוותר עליהם. פסילות- זה פסילה של דוחות שנעשו על ידי עובדי עירייה, שמוותרים להם בעצם על הרפורט. ובדיוק הוועדה הזאת פועלת בחוסר סמכות לפי החלטת המבקר, זה בעמוד 211. וזה הנושא היחיד שלא מופיע בהמלצות ראש העיר. ביקשנו שזה יופיע גם כן ויטופל. לשכת התאגידיים היא מכרה וותיקה שלנו בדוחות האלה. כל פעם שבודקים את לשכת התאגידיים מוצאים שאין לה דו"ח, אין לה נוהל, אין לה יכולת, אין לה דרך, אין לה עבודה, אין לה שיטה. על פעם בודקים משהו אחר, ולדבר שבודקים- אין נוהל. בדקו קופה קטנה, אז אין נוהל קופה קטנה, בדקו פרוטוקולים בשנה שעברה, אז אין פרוטוקולים כראוי. בדקו השנה מבקר פנים- אז אין מבקר פנים כראוי. נשאלת השאלה- מה עושים בלשכת התאגידיים כל השנה, במקום לקחת את כל חוק החברות ותקנות החברות, לפרק לגורמים ולייצר נהלים מסודרים לכל דבר ועניין שיש שם. להכל. לא לחכות שבשנה הבאה המבקר תגיד- נגיד מינוי דמ"צים, או מכרזים, או קשר עם ספקים, או התנהלות דירקטוריון, כי מה שלא יבדקו- יתברר: א. שאין לו נוהל. ב. שלא נעשה כראוי. ומי שרוצה לראות, יראה את זה בדו"ח של "יובל חינוך", של "גחלת", של "עזרה ובצרון" וכו'. לכן אנו ממליצים שלשכת התאגידיים תיקח את עצמה בידיים ותייצר נהלים ותייצר תהליכי עבודה נכונים, ותטמיע אותם בכל החברות, כי זה בעצם התפקיד שלה. יש עוד משהו קטן לירוקים- בנושא מחזור נייר. אוזלת יד, חוסר אכפתיות, זה מופיע בכרך ב' עמוד 169.

יש עוד מספר דוחות שבחרנו לא להתייחס אליהם בפרוט היום. לגבי הליך המכרזים, נעשתה בדיקה של הליך המכרזים בעירייה. התגלה שההליך הזה נמשך זמן רב מאוד. מטיוטה ראשונית עד טיוטה סופית לפעמים חולפים 10 חודשים, אפילו שיש לו זמנים שבו זה אמור לקחת רק חודש, רק שבועיים, רק חודשיים. יש הצעה של המבקר- לשדרג את המחלקה שמתעסקת בהליך המכרזים, זה מופיע בעמוד 50 בכרך הראשון, סעיף 138, סעיף 142. ראש העירייה בחר לא לאמץ את ההמלצה הזאת, אנו ממליצים כן לקבל אותה. אלה הן ההמלצות שלנו באופן עקרוני:

לאמץ את שידרוג הליך המכרזים. לחקור ולבדוק ולמצות את הדין עם האחראים להנחות על פשרות. ההצעה של הייעוץ המשפטי שעכשו ילכו לבית משפט, שנתיים אחרי שזה קיבל תוקף של פסק דין, ויתחילו לספר שם-בובע מעייסס- שזה לא כן, ויפתחו מחדש את התיקים- היא המלצה, אני חושב- לא רצינית. לגבי המועצה הדתית: חיוב אישי לחתשואל.

לגבי לשכת התאגידים- לעשות נהלים לכל החלקים שדורשים את זה ולהטמיע את זה בכל החברות.

ולגבי אגף הפיקוח העירוני- לבדוק היטב מי אחראי לנושא הזה, של מילה נגד מילה, כי הנושא הזה פוגע מאוד מאוד במוסד הביקורת.

אני אסיים ואומר שהדו"ח היה אסור בפרסום, נגד עתון שפרסם אותו בכל זאת הגשנו תלונה במשטרה. אני אומר לכם עוד- שחבל שלא התייחסו בעבר להערות שנתנו, גם לגבי המועצה הדתית וגם לגבי הארנונה. ותכף תשמעו את ראש העיר, מפני שאני כבר קיבלתי לידי את נאומי, ונאומי מתחיל במילים: "בפתח הדברים אני מבקש להודות למבקר העירייה, עו"ד חיה הורוביץ ולצוות המקצועי והמיומן במשרדה".

אם הוא מודה לצוות המקצועי והמיומן במשרדה, יואיל נא להסביר- הכיצד לא קיבל, אף לא מילה, מהדו"ח על אגף הפיקוח? האם אלה דברי סתם? והאם הוא מודה לצוות המיומן במשרדה? האם הוא חושב שהצוות היה מיומן מידי באותו דו"ח? וכו' וכו'. תכף נשמע אותו, ואף מילה על אגף הפיקוח.
תודה.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

תודה לרון לוינטל.

גב' הרץ:

האמת היא חברים יקרים, שאני לא יודעת ממה להתחיל.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

מהסוף.

גב' הרץ:

אתה יודע מה, אומר לי נתן להתחיל מהסוף, אז מהסוף: אחרי כל מה שאנו שומעים ואחרי כל מה שאנו קוראים, וועדת הביקורת- כלב השמירה של העירייה, על מה היא מגישה תלונה במשטרה? על זה שאיזה עתונאי, אני לא יודעת מי, עשה חסד לעיר הזאת, לתושבים, ופרסם קצת מהמעללים של עיריית תל-אביב. גונבים כסף, שערוריות אחת על השנייה, אז יש מישהו מהעתונאים- שיש לו קצת אומץ ויוצא החוצה, מפרסם, נותן.

קריאה:

זה לא אומץ, זו עבירה על החוק.

גב' הרץ:

תכף אנחנו נדבר על העבירה על החוק. זה מדהים- שפה, עבירה על החוק מחפשים במקומות שהכי פחות צריך לחפש. למה למשל גבירתי, לא תבדקי איך מורכבת וועדת ביקורת של עיריית תל-

אביב? כל חבריה, כולל היו"ר, שייכים לקואליציה. ויושב פה היועץ המשפטי כבר 4 שנים, שנתיים, אני כבר לא זוכרת כמה זמן הקדנציה הזאת, וזה בסדר. מי סופר?!
וכלום. אולי פעם אחת הוא אמר לי, אבל כתבת ליועץ המשפטי לממשלה- אז נחכה לתשובה ממנו.
מה? אתה לא יודע לקרוא את סעיף 149 ג' בפקודת העיריות- ששם קבוע שיו"ר של ועדת ביקורת יכול להיות רק מי שסיעתו באופוזיציה?! וסיעת "שינוי"- שהיו"ר שלה היא יועצת ראש העירייה לנושא תרבות ואמנות, היא לא נמצאת פה היום בישיבה הזאת, וחבר סיעתה, מספר 2 שלה, נו מה לעשות, הוא חבר בסיעה ששייכת לקואליציה. שהיא לא באופוזיציה. ויושב פה היועץ המשפטי פעם אחת פעם, ממלא את פיו מים, ולא מתייחס לדברים שצריך למלא לפי הפקודה. אז אל תגידו לי מה חוקי ומה לא חוקי! עיריית תל-אביב באופן קבוע, אני אומרת את זה כמעט בכל הזדמנות שניתן לי לומר, עוברת על החוק ופושעת כנגד התושבים שלה. אז על מה קופצים פה? וועדת ביקורת- פרסמו בעתון כי מישהו גנב בעיריית תל-אביב כסף. אני לא יודעת מי זה העתונאי, אני מברכת אותו מעל הבמה הזאת.
עכשיו, אין לפני את הפקודה, כי אני כבר התעייפתי, אבל אני שמחה שלגב' פריאל יש את הפקודה, והיא בטח תדע לעזור לנו. את הדו"ח הזה פרסמו במרץ, אז אולי תואילו לומר מתי היה המועד האחרון שאפשר היה לדון בדו"ח הזה.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

אין כאן דו- שיח בינך ובין היועצת המשפטית.

גב' הרץ:

או, הנה, קפץ היו"ר. ככה יכולים להיות פה אלפי דו-שיחות בין אנשים,

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

זה לא התאטרון הקאמרי.

גב' הרץ:

אבל רק לרגע, לרגע הוא חושב אולי אנו נגיע לתאריך האחר, אז פתאום,

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

למה לא בררת קודם? כי רצית לעשות משחק על הבמה.

גב' הרץ:

אז בוא אני אגיד לך אדוני ממלא מקום ראש העירייה. אם אני אצטרך לברר קודם על כל העבירות שהעירייה הזאת מבצעת כנגד התושבים שלה, אני לא אעשה שום דבר, בערך כמו שעשיתי בקדנציה הקודמת, אלא כל היום, במשך 18 שעות ביום אעבוד ואמצא את הפעולות שלכם- כשאתם פועלים כנגד התושבים. אני לא מדברת על סתם פעולות שלא עוזרות לתושבים, אלא פעולות שעושים כנגד התושבים.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

לא ציפיתי ממך למחמאות.

גב' הרץ:

ולכן, אני רוצה לדעת, וכאן אני אבקש לקבל תשובה מהמבקרת ומהיועץ המשפטי- האם הוגשה תלונה במשטרת ישראל, למשל בגין הדו"ח שנעשה על אגף הפיקוח? אני מחכה לתשובה בכך או לא.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

אין תשובות כרגע.

גב' הרץ:

אין תשובות. אני מניחה שלפי השתיקה הרועמת פה,

מר לוינטל:

הגשת?

גב' הרץ:

מי? אני?

מר לוינטל:

את האופוזיציה היחידה.

גב' הרץ:

לא. אני שאלתי אם היועץ המשפטי

מר לוינטל:

את האופוזיציה היחידה. ב- 1 באפריל קיבלת את החומר, לא הגשת? מה עשית מאז?

גב' הרץ:

אדוני, הנה, היועץ המשפטי עושה לו עם הראש- כן! יופי!
בתור ועדת ביקורת שהגישה תלונה כנגד אנשים שהאירו את עיני הציבור בנושא של גניבות, אני מבקשת לדעת האם מישהו הגיש תלונה במשטרה, כולל היועץ המשפטי- שידע לעשות את זה, כנגד אנשים שרצו לפנות בזמנו ממקום מושבם ותפקידם בעירייה.

מר לוינטל:

את הגשת? או שקראת את זה היום לראשונה?

גב' הרץ:

לא. אז בוא אני אגיד לך: התלונות שלי במשטרה עדיין נבדקות, ואני חייבת לומר- שבאיטיות ראויה לציון במשטרת ישראל. במקומות אחרים הם עושים את זה אחרת. ואני מבקשת, כל מה שביקשתי לדעת- האם בעלי התפקידים עשו. אני, מהתגובה שראיתי פה, אכן לא נעשו דברים. גם הישיבה הזאת התחילה בשעה, ולכן ביקשתי שתציין את השעה, בצורה שהיא בעצם בניגוד לכל דרך שאפשר. כי אנשים בשעה 18.00 הולכים מפה ולא ישארו להצבעה. אז אני מבקשת לא לקבל שום החלטה בשלב הזה.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

תודה לך.
מר פאר ויסנר, סגן ראש העירייה.

מר ויסנר:

אני מבקש להיות אחרון.

מר מסלאווי:

יו"ר המועצה, חברי המועצה: קודם כל לגבי וועדת הביקורת, הזכירו איך היא מורכבת, איך היא מתנהלת. גם לטעמי יש מקום לשיפור. אמר כאן רון, וצדק בחלק מהדברים לפחות- שלא כולם מגיעים לוועדה.

מר וירשובסקי:

רון לוינטל.

מר מסלאווי:

אז איזה רון? יש עוד רון?

מר וירשובסקי:

רון חולדאי.

מר מסלאווי:

אבל הוא עוד לא דיבר.
נכון, לא כולם מגיעים, יש מצבים שרק הוא ואני נמצאים, ולפעמים מצטרף גם מר מוזס, אבל לא זה העניין. אנו דנים, ואנו צריכים לקרוא את כל 3 הכרכים הענקיים האלה, ולא בטוח שכולם קוראים, ואנו צריכים לזמן אנשים, ולא כולם באים- הרי אין חובה שיגיעו בכלל. בינתיים יש ביקורת שמתנהלת אולי שנה, ומוצאים כשל מסויים. מה קורה עם הזמן? הכשל קיים ונמשך, ובזמן הזה אולי היה צריך לנסות ולראות איך מתקנים, איך משפרים, אבל כמובן לא קורה כלום, פשוט דוחים את קץ.

מר חולדאי - ראש העירייה:

משפרים כל הזמן.

מר מסלאווי:

דווקא מתאימה לי התשובה הזאת, ואני תכף אגע בארנונה ואני ארצה באמת לדעת היכן היו השיפורים.

אני רוצה להתחיל דווקא מבתי הספר, ניהול עצמי. הזכרנו את זה כאן, ואני לפחות דיברתי לא פעם, ואני אמרתי שהשיטה לא טובה, שהמנהלות-מנהלים-הופכים להיות לגזברים, פחות מתעסקים בחינוך, יותר מתעסקים בכספים, והנה כנראה זו התוצאה. והם מתבטאים בנושאים, ועברנו על זה לא מזמן בשבועות או בחודשים האחרונים. ואני אתן לכם דוגמא- של מנהלת שאמרה שילדים דרומיים בעצם מזיקים לצפון, במילים אחרות- בגלל הילדים הדרומיים – הילדים הצפוניים לא רוצים להרשם לבית ספר. והיו עוד כמה דוגמאות כאלה. דבר נוסף שככה בנגיעה, לגבי אגף הפיקוח, שזה נושא מאוד גדול ורגיש ואני חושב שאנו לא צריכים להכנס לנושא הזה.

גב' הרץ:

למה?

מר מסלאווי:

כי פה צריך להיות שופט, צריך ללמוד את הנושא הזה מקרוב, זה לא פשוט. אנו סה"כ וועדת ביקורת ולא צריך להגזים. אם כן, אני רוצה להציע, יש לי הצעה- להביא את הנושא למועצה- שיהיה פתוח וברור, וכל אחד יגיד את דברו. אז הנה הצעה- שנביא את זה למועצה.

גב' הרץ:

איזה מועצה?

מר מסלאווי:

למועצה הזאת.

מר גפן:

ומה אתה מציע? שהמועצה תבדוק?

מר מסלאווי:

גילה, את לא חייבת להסכים לכל דבר.

מר חולדאי - ראש העירייה:

מתי היא הסכימה למשהו?

מר מסלאווי:

אני מציע. את יכולה לקבל או לא.

מר גפן:

שלמה, מה אתה מציע? שהמועצה תבדוק?

מר מסלאווי:

תדון על הנושא, מה לא ברור?

גב' הרץ:

צריך להעביר את זה למשטרה וזהו.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

גילה, דיברת.

מר מסלאווי:

לגבי דוחות החנייה, נאמר לא פעם שבעצם הפקחים לא כל כך מתלהבים ולא רוצים בכלל לעשות דוחות.

מר גלעדי:

שהפקחים לא מתלהבים?

מר מסלאווי:

לא רוצים לעשות דוחות, לא בכל מקרה.

מר גלעדי:

כלומר?

מר מסלאווי:

הם לא. רק איפה שחשוב וצריך- עושים.

אז אני אומר לכם ואתם בטח יודעים, הפקחים ממש מחפשים איפה לעשות, לא רק שהם לא רוצים. אז כאן נכתב שלא,

גב' הרץ:

אז הם מקבלים בונוסים או לא מקבלים בונוסים?

מר מסלאווי:

את שואלת אותי?

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

זה עכשיו על סדר היום? זה לא על סדר היום.

גב' הרץ:

לא נכון. אם עולה פה השאלה- האם הם רוצים מאוד לעשות,

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

זה לא הנושא.

גב' הרץ:

אם יש בונוסים על זה.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

במסגרת הזמן שאין לך- תבדקי גם את זה.

מר מסלאווי:

אני רוצה ברשותכם להתייחס לנושא הארנונה:

הזכירו כאן ואמרו שבדיון שהתקיים ברשות מנכ"ל העירייה, נמצא שמימצאי הדו"ח חמורים.
והוא ממשיך ואומר- שבעוד שוועדת פשרות קיימת ופועלת, נעשים הסכמים ופשרות, וזה קשור
גם למנכ"ל וגם ליועץ המשפטי.

דיברתי על זה שבדיון שהתקיים ברשות מנכ"ל, נאמר כי מימצאי הדו"ח חמורים. ונאמר עוד-
שוועדת פשרות קיימת ופועלת, בעוד שוועדת פשרות קיימת ופועלת נעשים הסכמים ופשרות אשר
לא מגיעים לוועדה. הרצון להגדיל את היקפי הגביה לא יכול להביא לכך שתתבצע עבודה שלא על
פי הכללים ותיווצר חריגה מנהלים. O.K, מה שקורה בפועל.

מר לייבה:

שקרה.

מר מסלאווי:

אני לא יודע מה קורה היום, תכף נתייחס.

מר לייבה:

זה נגמר.

מר מסלאווי:

עורכי דין חיצוניים, כשהכפופות המקצועית של עורכי הדין היא ליועץ המשפטי לעירייה, ואומר
היועץ המשפטי לעירייה שמה שנעשה זה פלילי.

מר לייבה:

הוא לא אמר את זה.

מר מסלאווי:

אני לא מדבר על אחז, אני מדבר על יועצים משפטיים שהיו בוועדה, לפחות אני- כיו"ר ועדת
ההנחות בארנונה, ואני לא אומר את זה סתם. הדרך היא בטוח לא דרך טובה, ועל זה גם אחז
יסכים. עורכי הדין הם שליחיו המקצועיים של השרות המשפטי, נכון? אז בוא, אני אתחיל דווקא
מהסוף. יש לי כאן מסמך – הצעה של פשרה, עם שמות שאני לא אזכיר אותם, וכתוב כאן- שכר
טרחה בסך 3,000 שח' - לאבי נימצוביץ. אז כמה שאני מבין- אבי נימצוביץ עובד תחתכם? נכון?
אבל אתם לא יודעים על העניין הזה.

מר לייבה:

מה הקשר?

מר מסלאווי:

אין קשר? אבי נימצוביץ- שעשה הסכם מול האגף.

מר לייבה:

יכול עו"ד לעשות הסכם ולא לדווח.

מר מסלאווי:

הוא יכול לעשות הסכם ולא לדווח?

מר לייבה:

זה לא תקין,

מר מסלאווי:

זה מה שאני אומר.

מר לייבה:

אבל הוא יכול לעשות.

גב' להבי:

למה לשמאים אסור לעבוד בחוץ ולעורכי דין של העירייה מותר?

מר לייבה:

הוא לא עו"ד של העירייה.

מר מסלאווי:

אני אחדד את זה, הוא לא הבין.

מר חולדאי - ראש העירייה:

הוא הבין מצויין.

מר מסלאווי:

בנושא הזה אני התרעתי לפני כשנה, יותר, ואני הזכרתי את וועדת הפשרות, ואני לא יודע מה קורה עם זה היום, ששם נעשו הנחות במאות אלפי שקלים, במליוני שקלים, ואמרת- בעוד שאנו מתעסקים במסכנים ובאומללים- שלא יכולים לעזור להם במאות שקלים. וזה קיים עד היום. אני לפני יומיים-שלושה קיבלתי הודעה על כך שהלכו לשכונת עזרא והארגזים, שם יש קרוואן, ואני לא ממציא את זה כמובן, משפחה בת 7 נפשות, קרוואן, ולקחו שם טלביזיה ווידאו. אני ממש לא מצליח להבין את הדברים האלה! וועדת פשרות אנו עושים לכל החזקים והמאושרים והעשירים, למה לא נעשה וועדת פשרות לאלה?

גב' כחלון:

אתה יו"ר הוועדה.

מר מסלאווי:

את ממש לא בעניינים, אני מצטער. נראה לך שאני יו"ר הוועדה של הדברים האלה? אני מוכן אחר כך להסביר לך.

גב' להבי:

זו הצעת החלטה שאתה יכול להביא.

מר מסלאווי:

מי אמר לך שזו הצעת החלטה?

גב' להבי:

זו הצעה מצוינת. ההצעה לגבי המסכנים.

מר מסלאווי:

קודם כל אני מדבר על עובדות. אם יש וועדת פשרות ברמה הזאת, למה שלא נעשה וועדת פשרות לאלה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני יוצא מתוך הנחה שלכל אחד פה אכפת מהמסכנים אותו דבר. לבוא כל פעם ומהכסא לצעוק כאילו- אני מציע לעזור למסכנים, תלמדי את הנושא. ואז, כשתלמדי אותו,

גב' להבי:

אני לא רוצה כלום, אני חושבת,

מר חולדאי - ראש העירייה:

כשתלמדי אותו, אולי, אולי, יש סיכוי שתדברי קצת אחרת. זה מה שאני מציע לך, ואני מציע לכל אלה שתמיד קופצים ורוצים לקבל קרדיט, עם צעקות, שילמדו את הנושא לגופו של עניין, שיראו את החוק, יראו מה מותר, מה אסור, יראו את המגבלות, ואז הם יבינו איך מתנהלת העירייה פה- שהם אחראים עליה. ואני מציע להיות קצת יותר מקצוען- גם כשמעירים הערות.

מר מסלאווי:

רון, אתה בטוח שאתה מבין הכל?
אני בטוח שגם אתה לא מבין הכל.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני מודה מראש שאני טועה, אני מודה מראש שאני לא מבין הכל.

מר מסלאווי:

אני לפחות מצביע על העובדות, ואני אומר לך- בוא ביחד, יד ביד- ננסה לעשות וועדת פשרות- גם למסכנים ולאומללים האלה. הרי אין מסלול כזה, אתה לא יכול להצביע על מסלול כזה שהוא קיים. אין כזה דבר, אלא אם כן אותו מסכן מכיר את האנשים בוועדת הפשרות, או עורכי דין מסויימים שעובדים מול הארנונה, ואז הוא פונה אליהם ועושים הסכם כזה.

מר לייבה:

זה כבר הוצאת דיבה.

אתה לא מבין בין זה- שאנו דנים בעיקר בעסקים, ובדרך כלל זו התופעה של הלימון הסחוט. זה כאלה שלא ניתן לגבות מהם, מפני שהיום החוק מאפשר להקים חברה, לסגור חברה, להקים עוד חברה, הם נעלמים, אין שום רכוש שרשום על שמם, ולכן יש לנו מיליארד וחצי חובות ארנונה. ומהלימון הסחוט הזה אנו מנסים להוציא עוד קצת מיץ. זה לא קשור להסכם- שהוא צריך לשלם ארנונה.

מר מסלאווי:

אז יש גם נעלמים אחרים- שאתה בטוח מכיר. יש נרקומנים, יש אסירים, מה עם כל אלה? בוא נקים גם לאלה וועדת פשרות. זה מה שאני מציע לך.

מר לייבה:

תפעיל את הכנסת שתאשר את זה, ונעשה את זה.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תלך לכנסת- שתחוקק חוק.

מר לייבה:

אנחנו בעד.

גב' הרץ:

זה לא פה.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

מילות סיכום?

מר מסלאווי:

אני סיימתני.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

אני מודה לך.

גב' הדס שכנאי- איננה.

מר שייקה דרורי- איננו.

מר וירשובסקי:

אדוני היו"ר, חברי מועצה נכבדים:

אני רוצה מטבע הדברים, להתייחס בעצם לשני נושאים שמתבלטים בדו"ח הזה שאנחנו דנים בו. האחד הוא העניין של הארנונה, שכבר הוזכר כאן כמה פעמים, והדבר השני זה העניין של הפיקוח. אני לא רוצה לחזור על דברים שהושמעו לגבי אגף הפיקוח, וזה ברור שבדיון אצל המנכ"ל ביוני 2006, כלומר לא לפני שנות דור, כי מימצאי הדו"ח חמורים. בעת שוועדת פשרות קיימה פעולות, נעשו הסכמים ופשרות אשר לא מגיעים לוועדה. ויש עוד נקודות שבתוך הסיכום, ואני מדבר מתוך הדברים של הערות ראש העירייה, לא מתוך הדו"ח. ואני מוכרח לציין שכאשר קראתי את התגובה של ראש העירייה, אני לא משוכנע שהכל כשורה, הכל בסדר. וההצעה שאני רוצה להציע לראש העירייה ולמועצה, שאנחנו, בתום הדיון הזה, מעבר לדברים שנגיד על הדו"ח באופן כללי, אנו נבקש שתוקם וועדה של חברי מועצה, לאו דווקא ועדת ביקורת העירייה, אם כי לא אכפת לי שהוועדה, בתוספת כמה חברי מועצה תדון בנושא, אבל שתהיה וועדה של חברי מועצה- שתדון בכל הנושא- כיצד גובים בעירייה את הארנונה מהתושבים. כי בסופו של דבר אנו משיתים על תושבי העיר ארנונה, שזה גם עסקים, גם פרטיים, בסכומים לא קטנים. אמנם אולי לא הגדולים ביותר במדינת ישראל, אבל בכל זאת סכומים לא פשוטים ולא קלים, ואני היתי רוצה לדעת האם באמת כל דבר נעשה בצורה נכונה. אני היתי יכול להגיד- יש דו"ח מבקר העירייה. עליו אומרים שיש דברים חמורים, וכתוב שמקימים וועדה לרה-ארגון, ואומרים שמכינים מסמכים חדשים, אבל אני לא רואה את זה. אני וכל אחד מכם אחראי כלפי התושבים- שכל גרוש, כל אגורה שנגבית מהתושבים, נגבית כדן, ושלא נעשה איפה ואיפה. הדברים הם חמורים במיוחד בפשרות, כי אם אני מוותר למישהו סכום, הנטל שצריך לשלם לעירייה בשביל לקיים את שרותיה, הנטל הזה נופל על אחרים, ואין לזה שום הצדקה ושום עניין. ואני לא יכול, מהדו"ח הזה, כמו מדוחות אחרים, למרות שאני צריך לציין שהדו"ח כולו- על 2 או 3 כרכיו, נעשה בצורה מקצועית, ובדקים מקרים אלה ואחרים. אבל האם השיטה היא נכונה. האם באמת האזרח זוכה להתייחסות שיויונית, אני לא בטוח שזה אכן כך. אני רוצה להאמין שזה כך, אבל אני לא יכול לישון בשקט. ולכן אני חושב, שמעבר לדו"ח השנתי ומעבר לעובדה שיש מנכ"ל שבדק, ויועץ משפטי שהוא אחראי על עורכי הדין שגובים כספים בשם העירייה, אני אינני בטוח שהמערכת הזאת היא סגורה, והיא- הייתי אומר, לא שותתת מים כל מיני מקומות. ואני אומר את זה עכשיו- לא כביקורת ספציפית אלא כשיטה. אני הייתי רוצה לדעת- האם אני כחבר מועצה, שמצביע בסוף השנה על הארנונה ועל התקציב, האם אני דואג לכך שאכן הארנונה מוטלת כדן, שלא נעשים איזה שהן עיסקאות-

דילים, פשרות, מסוג הפשרות שהוזכרו על ידי יו"ר הוועדה, ואין הפשרות האלה מריחות טוב, ואני מניח שזה מה שאמר המנכ"ל בדו"ח,

מר לייבה:

לא, לא אמרתי את זה. אמרתי שצריך לבדוק כל אחד לגופו ולא לדבר באוויר.

מר וירשובסקי:

אני לא מדבר באוויר. אני אומר שאם המנכ"ל אומר: קבע המנכ"ל. לא סתם אומר באוויר. כי מימצאי הדו"ח חמורים, אז זה לא באוויר. ויש הרבה סימני שאלה, כאשר אין לי ביתר הסעיפים

של הפרק הזה, שנחתם על ידי ראש העירייה, איזושהי תחושה שבאמת עשו את הצעדים שימנעו בעתיד את התקלות האלה, אם אפשר לקרוא לזה תקלות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תקשיב לדברי. אם היית קורא בעיון היית רואה

מר וירשובסקי:

קודם כל אני קראתי בעיון.

ב. אני אקשיב לדבריך רק בסוף הדברים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא, אם היית קורא לדיון היית מבין,

מר וירשובסקי:

אני קראתי בעיון.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אז תקרא עוד פעם.

מר וירשובסקי:

אני קראתי עוד פעם. אבל אדוני ראש העירייה, אם אתה שואל אותי,

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני לא שאלתי.

מר וירשובסקי:

אז אם לא שאלתי, אני מנדב לך תשובה על שאלה שלא שאלתי. מגיע לפעמים לנדב גם לראש העירייה משוהו. אני שמעתי, אני התעניינתי, אני דיברתי גם עם היועץ המשפטי ועם פקידות אחרת, והם סיפרו לי דברים שאני לא רוצה לפרט אותם כאן, אבל הם טעונים תיקון יסודי – כדי שאתה,

מר חולדאי - ראש העירייה:

וזה מה שעשינו.

מר וירשובסקי:

אני חי מפי דברים שכותבים ואומרים לי. עכשיו, עשית אתה אומר- דברים. אני היתי רוצה לדעת שיהיה פיקוח שהדברים נעשו כהלכה, והפיקוח לא צריך להעשות רק על ידי המנגנון, על ידי המנכ"ל ועל ידך,

מר חולדאי - ראש העירייה:

מי אמר?

מר וירשובסקי:

אני אומר. כי אני מצביע, אני וכל 29 חברי המועצה האחרים מצביעים על התקציב, הם מצביעים על הארנונה, יש לנו הזכות, לא רק זכות, החובה לדעת שזה מוצא כהלכה, ואין לי תשובה מכאן. וגם הדברים שאני קראתי, ואני קראתי את הדברים האלה והכנתי את עצמי לדברים האלה, ויש לי קצת עבר בגביית ארנונות, לא שאני גביתי אבל אני ליוויתי את התהליך הזה. אני לא משוכנע שהדברים נעשים כהלכה, ואני מבקש, וזו הצעה מעשית- לבדוק את העניין הזה באופן שוטף, על ידי וועדה של חברי מועצה- שייבחרו כאן על ידי המועצה. אם יבואו ויגידו שזו תהיה הוועדה שמר מסלאווי הוא היו"ר שלה- וועדת הפשרות, ולהרחיב את סמכויותיה- מקובל עלי. אם רוצים להגיד שתעשה את זה וועדת הביקורת של העירייה, אני לא אתנגד לזה, אני חושב רק שצריך להוסיף לה כמה אנשים.

אני רוצה להגיד עוד דבר אחד על העניין: אני ביקשתי כבר מזמן, כאשר אני ראיתי את מכתבו של מי שהיה אחראי על הפיקוח- יוחנן דן, והביקורת שהוא מתח על מבקרת העירייה. אני אמרתי למנכ"ל ואני אמרתי את זה גם ליועץ המשפטי- יש פה בעיה אחת קשה מאוד: אני מכיר את שניהם, הם בעיני מצטיירים כאנשים הגונים וישרים, אבל יש פה איזהשהו קונפליקט, שאומרת מבקרת העירייה דו"ח- שבעצם נדחה על ידי ראש העירייה בתשובה שלו, ויש דו"ח חמור של מבקר העירייה. משהו כאן באופן יסודי לא בסדר, וזה חייב לבוא על פתרונו. אני דיברתי על זה לפני חצי שנה, 9 חודשים, ברגע שזה התפרסם, ואולי אני טועה בחודש, יכול מאוד להיות שאני טועה בחודש או חודשיים לכאן או לכאן. ואני אמרתי- שיוטל על איש. כאשר ראש העירייה לא היה משוכנע שההתנהגות של מיכאל רועה היתה נכונה או לא נכונה בקשר לפרשה אתו, הוא מינה

אישיות, שופט לשעבר, שאול אלוני, שנתן מסקנות. אני לא נכנס עכשיו למסקנות האלה- נכונות או לא נכונות, אני מקבל את זה. שופט ראוי שאני מכיר אותו הרבה שנים, איש ישר והגון. אני חושב אדוני ראש העירייה, ואני אומר את זה גם למנכ"ל, צריך למנות אדם ברמה הזאת, בדרגה הזאת, שהוא באמת יביא לפנינו, לפני חברי המועצה. כי אני צריך להתייחס לדו"ח באותה הייתה אומר, אמונה שנעשתה העבודה הנכונה- המלאה לגבי הכל, מבלי לסטות ומבלי להשתמש באיזהשהו, או להיות מושפע ממניעים זרים. ומהצד השני- אני חושב שהתקפה בוטה על עבודת מבקרת העירייה- זה דבר פסול.

אני קורא לך אדוני ראש העירייה, שבאמת הדבר הזה ייבחן והדבר יהיה מונח לפנינו, כי הדיבורים לא יחדלו, והם לרעתנו.

מילה אחרונה: למרות ההערות האלה אני מוכרח לציין שמבקרת העירייה, גם אם אפשר להתנגד וגם אם אפשר לא להסכים, המלאכה של שלושת הכרכים, הרצינות וההתייחסות לביקורת- על התחומים הרבים האלה שיש בעירייה, ראויים לציון. ואני רוצה לציין את זה, שהביקורת, כולל המבקרת וכולל גם כל עובדיה- עשו מאמץ רציני מאוד ועבודה גדולה, וגם אם יש ויכוחים וחילוקי דעות- צריך לציין את זה לשבח.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

תודה רבה.

דורון לוי.

מר לוי:

אני אדבר אחרי מיטל.

גב' להבי:

קודם כל נודע לי ששומר עבר עכשיו ניתוח מעקפים בהצלחה, אז אפשר לברך אותו על זה. נקווה שיבריא במהרה.

אני רציתי לדבר קודם כל על נקודה שהעלה אותה גם מר רון לוינטל, על העובדה שבחוק נקבע: לא יפרסם אדם דו"ח מן האמורים בסעיף זה, או חלק ממנו, או תוכנו, לפני שחלף המועד שנקבע להגשתו למועצה. ולא יפרסם מימצא ביקורת של מבקר העירייה. ואולם מבקר העירייה או ראש העירייה רשאי באישור הוועדה, לתת פרסום כאמור.

אני רוצה להגיד לכם שכשאני ראיתי את שלושה הכרכים האלה, אני בן-אדם שקורא חומר, ומיד חשבתי- איך אני יכולה שמישהו יעזור לי לקרוא את זה, כי בשביל זה צריך הרבה לילות, הרבה ימים, הרבה זמן. ואמרו לי שעל פי כל הסעיפים בחוק- אסור להוציא את זה. והנייר הזה לא יצא ממני. לא יצא ממני לאף בן-אדם, כי אני חשבתי שצריך לשמור על חוק. ולהפתעתי ולהפתעת כולנו, חלקים נרחבים מהדו"ח הזה פורסמו במהלך החודשיים האחרונים בעתונות, וזה פשוט לא בסדר. זה או שיש חוק וצריך לשמור עליו, ואז צריך לברר מי הדליף את העניין, או שאין חוק, ותגידו לי, ולקראת המועצה הבאה אני אציב על זה צוות קוראים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

יש חוק ואת צריכה לשמור עליו.

גב' להבי:

אני שומרת עליו. אני רק אומרת שכשלא שומרים על החוק, צריך גם לברר איך הוא לא נשמר, זה הכל.

אז ההדלפה היא אולי בשולים ואולי היא נראית דבר מזערי, והנה גילה הרץ אפילו ברכה על זה, כי היא תמיד בדעה אחרת, כמו שרון אומר.

מר לוינטל:

היא אמרה שהוא אמיץ.

גב' להבי:

אז בעיני זה לא אמיץ, זו עבירה על החוק.

אבל מה שרציתי להגיד- שגם אם נדמה שזה בשוליים, ואולי מישהו מתוכנו פירגן לזה, לדעתי לא בצורה רצינית ולא בצורה אמיתית, אני שואלת את עצמי- האם זה לא נראה על איזושהי מגמה כללית – על מעמד הדו"ח ומעמד המבקרת.

אני קראתי גם את המכתב שאתה כתבת לנו רון, אני עקבתי אחרי המאבקים בתקשורת סביב- האם חלקים מהדו"ח נכתבו כתוצאה ממאבקים אישיים או לא ממאבקים אישיים. ואני עליתי לדבר- דווקא מפני שאני חושבת שתפקיד מבקר הוא תפקיד קשה, הוא תפקיד שמחפש כל הזמן את מה שלא טוב. וכשבן-אדם כזה מגיע לשטח- בטח זה לא נעים- לא למבוקר, ובטח זה לא נעים גם לעשות את העבודה הזאת. ולעשות דבר כזה בצורה נאמנה ובצורה יסודית, בצורה שכשקוראים את החומר הוא סדור ומקצועי, זו עבודה קשה- שראויה להערכה, ובטח זה גוף ונושא שאנו צריכים לשמור על מעמדו- כי הוא זה שבבסיסו השלטון התקין.

הזכיר כבר מסלאווי- יש פה שני נושאים שמעוררים את הכי הרבה: הארנונה והפיקוח. על הארנונה דיברו פה מכמה צעדים, וגם הציע מרדכי וירשובסקי איזושהי הצעה, אז אני אעמוד רק על החלק שעוסק באגף הפיקוח. יש פרק שעוסק בתוספת שעות בלתי רגילות שניתנו לאגף הפיקוח, ואני בחרתי אותו קצת, כי הוא האגף שאמור לפקח ולאכוף את החוק בעיר. ובמסגרת הדו"ח נמצא כי חולקו תוספות שכר, אני לא יודעת איך לקרוא לזה, שלא כדון, או לא לפי מינהל תקין. הרקע טמון בהסכם עבודה, בהסכם תגמול של עובדי הפיקוח, שנתן תוספות שכר בהיקף של 15% בעד עבודה בשעות בלתי רגילות, זאת היתה ההגדרה לפי ההסכם. קבלת התוספת הותנתה בהשתלבות בשעות הפעולה החדשות של האגף, באישור מנהל הפיקוח, ועל עבודה בשעות בלתי רגילות. ובהסכם עצמו לא נקבע מהן שעות עבודה בלתי רגילות, אבל כל התרגומים שלמיטב הבנתנו- הן של סגן מנהל האגף והן של מנהל האגף משאבי אנוש, דיברו כי שעות העסקה של שעות בלתי רגילות- הן לא בהתאם לשעות המקובלות בכלל יחידות העירייה.

עד כאן זה בסדר, כי זה תרגום של הסכם, תרגום של מה זה שעות בלתי רגילות. למרות שלדעתי, אם מישהו מגלה בהסכם שאין תרגום בהסכם למה זה שעות בלתי רגילות, אז נא יתרגם אותם. אבל על פי הממצאים, הביקורת איתרה כי גם עובדים בכירים בהנהלת האגף- קיבלו את התוספות האלה, והתוספות לא הותנו בעבודה בשעות בלתי רגילות. כי גם כשהנהלת החשבונות- שלא בדקה את הזכאות לתוספת, גם לא בדקה אם העובדים האלה עבדו בשעות נוספות. אני יוצאת מתוך הנחה שאנשים לא מחפשים להיות פליליים, אני יוצאת אפילו מתוך הנחה שגם אנשים שאפילו תרגמו את הדברים בצורה לא נכונה, אבל זו לא הצדקה כשמישהו עובר עבירה. כי אנו יודעים שגם כאשר אנו עוברים עבירה, אז יש דו"ח ויש פיקוח ויש אכיפה וכל זה. המקרה הזה, לדעתי, במיוחד לאור התשובה שניתנה בו על ידי ראש העיר, שהתשובה היא שהכל בסדר. כל

התוספות ניתנו בהתאם להסכמים, מנהל האגף לא היה רשאי לנהוג אחרת, ורק בסוף כותבים, שימו לב מה נכתב בסוף: תוספת פיקוח מיוחדת ותוספת שעות בלתי רגילות, בהתאם לרה-ארגון 2006, התוספות משולמות כקבועות. זאת אומרת, שלאחר שמצאו שהתוספות האלה לא ניתנות עבור שעות מיוחדות, ובאמת אולי מלכתחילה התכוונו שהם יינתנו כתוספת לשכר העבודה, אז עיגנו את זה ב-2006 בנהל עבודה חדש.

מה עושים בדיעבד בדו"ח? כשמתקנים ליקויים- זה בסדר. ולאורך כל הדרך באמת ישנה פה כוונה של תיקוני ליקויים בדיעבד, וזה בסדר. אבל בין זה ובין להגיד שכשאני קוראת, כאילו לא הבנתי מה קראתי. ואני קוראת וכתוב לי- הכל ניתן בהתאם להסכמים, ופה יש לי הסכמים וזה לא בהתאם להסכמים, אז אני שואלת את עצמי- איך אני יכולה לקרוא את שני הדברים האלה אחד מול השני? הפער בין הדו"ח לבין המענה הוא פער גדול.

אז השאלה שלנו כחברי מועצה, זה לא באמת לנסות לחפור ברגע מסויים דבר כזה או אחר. אלא השאלה שלנו היא- איך אנחנו, כמי שאמונים על התנהלות העיר. אמרו לי פעם- את לא המנהלת, אבל את מפקחת ואוכפת, איך אנו יכולים ליצר כלים- שליקויים לא יתוקנו רק בדיעבד, ושהכל יהיה בסדר, אלא באמת שיעשו תהליכים וצעדים מראש- כדי למנוע מקרים כאלה, וכדי שנרגיש שכספם של משלמי המיסים הולך למקום הנכון, ובהתאם לנוהלים.

מר לייבה:

שום דבר לא תוקן בדיעבד. כל תוספות השכר ניתנו כחוק, על דעת היועץ המשפטי, על דעת כל המומחים.

גב' להבי:

אבל ההסכמים אומרים משהו אחר.

מר לייבה:

איזה הסכמים?

גב' להבי:

מצוטטים פה הסכמים. ההסכם בעמוד 8 אומר משהו אחר.

מר לייבה:

כאשר אנו אומרים שכל ההסכמים כחוק, זו לא איזו אמירת אגב. זה לאחר דיון עם הייעוץ המשפטי, עם מומחים לעניין, לאחר שבדקנו וראינו. העלו נושא, נבדק, ניתנה תשובה.

גב' להבי:

בהסכם נאמר שקבלת התוספת מותנית בהשתלבות בשעות הפעילות החדשות של האגף, ובאישור מנהל אגף הפיקוח על עבודה בשעות בלתי רגילות. במענה שניתן- לא יכלו למצוא שעות בלתי רגילות. אולי אני לא קוראת טוב את דו"ח המבקרת, אבל אני מירקרת לי, ואני מירקרת לי את

תשובת הנהלת החשבונות, ואני מירקרת את תשובת הממונה על אגף משאבי אנוש. יכול להיות שהיתה כוונה לתת תוספת שכר. אני מניחה שהם מקבלים גיבוי בתשובה- מפני שהם נהגו בהנחיה מלמעלה,

מר לייבה:

ובהתאם להסכם שנחתם.

גב' להבי:

אבל ההסכם שנחתם אומר אחרת. לא יעזור. ההסכם שנחתם אומר אחרת.

מר לייבה:

אני אראה לך.

גב' להבי:

אתה תראה לי? אני קראתי.

מר גפן:

אז על מה הביקורת?

מר לייבה:

הביקורת היא לגיטימית. גם בית משפט יכול לנהל הליך ובסוף אחד יגיד א' והשני יגיד ב', על אותן עובדות. יש שקיפות.

גב' להבי:

אני לא רוצה להיטפל לעובדה ספציפית כזו או אחרת. אני חוששת מחיפוף תשובות- שהכל בסדר. כלומר, אני ראייתי הסכם מצד אחד. רוצה המנכ"ל להאיר את עיני עוד הפעם. אני מקבלת גם את מה שראש העיר אמר לי קודם- שאני לא יודעת הכל, ויש לי מה ללמוד. אני רק אומרת שאני די חרוצה ודי למדתי.

מר לייבה:

הוקדשו לזה הרבה שעות.

גב' להבי:

אני רק אומרת שאני הייתי רוצה לראות- שמוסד המבקרת והמבקר, לא נמצאים מואשמים ברדיפה אישית אחרי מישהו חלילה, אלא נמצאים מגובים לחלוטין, ושלביקורת שלהם מתייחסים ברצינות. לא באיך למחוק אותה, לא באיך לבטל אותה, אלא באיך באמת להסתכל עליה ולהפיק ממנה לקחים. במקום שאני מוצאת שמפיקים לקחים- אני נרגעת. ולקחים- ככל

שיהיו יותר עמוקים כך אני יותר נרגעת. אני לא מחפשת ענישה, ואני לא מחפשת כותרות. הנה, אמרנו ודיברנו קודם שאין מה לפרסם דו"ח לפני הזמן, אבל כן אני מחפשת הפקת לקחים רצינית. זה מה שהיה לי להגיד.

גב' אגמי:

רון, אני רוצה לומר לך: הופעתי השנה יותר מפעם אחת, אבל אני חושבת,

מר גפן:

רגע, זו הודעה אישית?

גב' אגמי:

לא לא.

רון, אני חושבת שמן הראוי. פגשתי אותך בפרוזדור ושאלתי אותך מה סוכם. אמרת- שכל אחד יתן את התגובה שלו. סוכם שיתנו תגובות, נתתי לך את תגובתי, התגובה שלי באה- לא לפני שדיברתי עם המנכ"ל. היתה לי פגישה אצל המנכ"ל. ביקשתי לדעת, ואני חושבת שמבקרת העירייה עשתה עבודה טובה, צריך להעלות דברים, אבל בואו נכבד. היתה ישיבה שהשתתפו בה כל מנהלי האגפים, כל מי שצריך, והבנתי מהמנכ"ל שדנו אחד על אחד, והתייחסתי למה שנאמר. ישבתו אתו לא שעה, הרבה שעות.

מר לוינטל:

את לא פתחת את הספר הזה.

גב' אגמי:

רון, אתה יודע מה? יש לי הצעה. יש פה דבר שמאוד הכעיס אותי, שאתה כותב- לפניך משורת הדין. אתה יודע מה? הטעות שלי היא כנראה, שכאשר נכנסתי למועצת העיר, הוצאתי תואר במינהל עסקים ולא במשפטים. כי פה כנראה שאני צריכה להיות עורכת-דין כדי להבין את כל מה שנאמר, כדי ללכת אתכם. שאלתי שאלה את המנכ"ל, היתה תגובה למבקרת העירייה, אני רוצה לדעת את התגובות- מה ענית לי, לא היו תגובות, אמרתי O.K. אני חושבת שמן הראוי שתכבד

אותי כחברה בוועדה, כן מגיעה, לא מגיעה. רון, אבל תכבד אותי. אתה פה תוקף אותי. על מה? ביקשת ממני תגובה, התגובה שלי באה,

מר לוינטל:

אני לא ביקשתי ממך תגובה.

גב' אגמי:

אני מעריכה ומכבדת- גם את חיה המבקרת, וגם את העובד, והלכתי לפי התגובה, לפי ההתייחסות של המנכ"ל. התייחסתי שהוא השקיע המון זמן על בדיקה אחד לאחד, אני מעריכה ומכבדת את הבדיקה הזאת. אחת כמוני כחברת מועצה, מה אני? שופטת? אני עורכת דין? אני עומדת מול שופטים? אני לא מבינה אותך. אני התייחסתי לבדיקה שנעשתה. מה קרה? אז אני מבקשת ממך.

מר וולך- יו"ר הישיבה:

הבנו אותך. תודה רבה.
מר מוזס.

מר לוינטל:

אתה יודע נושא אחד שכתוב בכרך ג'?
אין לך מושג!

מר מוזס:

אני גם חבר וועדת הביקורת, ואני רוצה מספר הערות.

מר לוינטל:

נגד הבעד ובעד הנגד.

מר מוזס:

רון, כאשר תגמור תגיד לי.

מר לוינטל:

כאשר אני אגמור- אתה תשמע מזה.

מר מוזס:

רון, אם אתה מעליב כל הזמן, אז אני רוצה לפתוח אחרי העלבונות האלה, שהייתי מצפה כחבר וועדת הביקורת, שוועדת הביקורת עצמה תתנהל יותר טוב. נקודה. אני אומר דבר כללי. אני חושב שזה צריך להיות בעוד ועדות, אבל אני מדבר עכשיו על וועדת הביקורת.

מר ספיר:

מה לא בסדר?

מר מוזס:

אמרתי דבר כללי. היות שהיו וויכוחים, אז אני אומר. היה רצוי, כי וועדת הביקורת היא וועדה חשובה, שעושה גם עבודה טובה.

אני רוצה ראשית לשבח את המבקר- לא רק על שלושת הכרכים. זה מדהים, קשה גם לקרוא שלושה כרכים ועבודה אדירה שנעשתה, אבל היא יכולה גם לטעות, זה לא נורא, ולכן יש עוד גורמים שמטפלים בנושא. האחד זה וועדת הביקורת, והערות ראש העיר. כך זה היה. בשנה שעברה עבדנו בוועדת הביקורת נהדר. ראשית, עשינו עבודה טובה כאשר קראנו, כאשר היו בעיות וויכוחים ודיונים לא ברורים, קראנו לראשי אגפים, בררנו, ופתאום פה החלטת אתה רון לא לקרוא.

מר לוינטל:

אתה לא באת לישיבות.

מר מוזס:

הפעם לא קראנו.

מר לוינטל:

אתה לא קראת את הדו"ח.

מר מוזס:

אני קראתי עד הבוקר את הכל.

מר לוינטל:

נושא אחד.

מר לייבה:

הוא קורא הכל.

מר מוזס:

אם אתה תדבר, אני יכול להפריע לך בכל הישיבות.

מר לוינטל:

יש לי בעיה עם הביקורת שלך, אתה לא באת לישיבות.

מר מוזס:

אני לא באתי לשתי ישיבות והודיתי בזה. היתי חולה ולא באתי. רון, אתה מופיע כל הזמן בעתונות, אוהב את הפרסום, ואתה מדבר בשם כולם. וועדת הביקורת אמרה, וועדת הביקורת קבעה. לא דובים ולא יער. אתה עושה לבד את העבודה, וזה כך.

אני אומר לך- לא יקום ולא יהיה.

מר לוינטל:

לא פתחת את הספר.

מר מוזס:

רון, לכל נאום שלך אתה תקבל הפרעות.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

רון, יש רגע שהמשך ההפרעה הוא כבר לרעתך.

מר מוזס:

רון, אתה דפקת את המסמר בארון המתים של "שינוי", אתה רוצה לדפוק את הארון של עוד לא מתים- של העירייה?
תן לי להגיד את דעתי.

מר לוינטל:

האיש לא הגיע לישיבות, הוא מדבר שטויות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אתה הרי דיברת שטויות, שזה פשוט בלתי רגיל.

מר לוינטל:

כל מה שאתה אומר זה שטויות.

מר טיומקין:

רון שתוק! יש גבול לפרחחות.

מר לוינטל:

20 שנה היית במשטרה.

מר טיומקין:

סתום את הפה שלך. ערב שלם שומעים את ההערות שלך.

מר לוינטל:

טיומקין, אתה מדבר בשפה של שוק. סתום אתה את הפה שלך.

מר טיומקין:

אני מדבר, תסלח לי, אני עונה לפרחח שהוא לא יודע גבולות של שום דבר.
רון תפסיק!

מר גפן:

אנו מתחילים לאבד קצת את המעצורים שלנו.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

סיימנו את זמן הפציעות, ועכשיו תנו למוזס לדבר.

מר גפן:

אני מבקש להרגע.

מר מוזס:

אני רוצה להתייחס לנושא אחד אחרון- על הפיקוח.
זה שאת הדו"ח סה"כ כתבה המבקרת, ואנו וועדה שגם קוראים וצריכים לקרוא, והשנה זה לא
עבד כמו שצריך, גם אם אומרים שאני לא הייתי בסדר שלא הופעתי. לא שרציתי לא להופיע, כי
בשנה שעברה הופעתי לכל הישיבות, והשנה קרה. ובישיבה האחרונה לא קראתי כמה קטעים,
וקראתי אכן בשבת, כל השבת הקדשתי לקריאת הנושא הזה. ואתה אמרת רון, מה שהוא אמר
לשולה אגמי, שכל אחד יביא את הדו"ח ויקריא את הדו"ח של עצמו- מה הוא חושב. את זה
אמרת לי ואמרת את זה גם לשולה, ואמרת את זה בישיבה. איפה מסלאווי, שלא בכונה צידד
בד?!

אני אומר: ראש העיר תיקן וכתב את הביקורת כרגיל, ופה היו איזה נימות שאתה אמרת בנאום
שלך, ואז ניתן למנכ"ל העיר לבדוק. פעם ראשונה שהוא נכנס לביקורת, כאשר הוא ראה ביקורת
של המבקרת ותגובה של העירייה- הוא נכנס, ואחרי הבדיקה שלו, שקראתי אותה היטב גם כן,
אני עומד מאחורי הבדיקה שלו גם כן.
אתה אמרת שהיתה תלונה למשטרה מטעם ועדת הביקורת. מה זה? איזה וועדת ביקורת דנה בזה
והחליטה להגיש תלונה למשטרה? אני לא זוכר דבר כזה. עכשיו שמעתי שהיתה תלונה למשטרה
של וועדת הביקורת. מתי זה היה? מתי דנו בזה?

מר לוינטל:

בפעמים שלא היית.

מר מוזס:

הסיפורים שלך.

אני לא זוכר שוועדת הביקורת החליטה להגיש למשטרה.

מר לוינטל:

אתה לא היית.

מר מוזס:

יש לי הערה אחת לראש העיר: אני מציע בנושא של הפיקוח, לתת לאנשי פיקוח מצטיינים איזה תמורה, זה דבר נכון וטוב, אבל קצת קשה לי שאדם אחד קובע למי לתת ולמי לא. אפשר אולי לשנות את זה בחוק, שזה מותר, כי ברגע מסוים קראתי גם בדו"ח, שהוא גם נתן לאנשי סגל. אם הוא נתן גם לאנשי סגל, זה בתוקף תפקידו, אבל לא הגיע להם. תודה רבה.

מר וולנד-יו"ר הישיבה:

פאר ויסנר?

מוותר.

תודה.

ראש העירייה בבקשה.

מר חולדאי-ראש העירייה:

קודם כל מעל הבמה אני רוצה לאחל לשומר החלמה מהירה.

אני רוצה לאחל למר אלנתן הצלחה, למרות שהוא לא נמצא כאן, הוא התפטר מתפקידו כחבר המועצה.

ועכשיו אני רוצה להתייחס:

לא חשבתי שאני אעשה את זה, אבל בסוף אני בכל זאת אומר את זה ככה:

כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים: ביום 30.3.2006 הוגש דו"ח המבקר לראש העירייה. על פי חוק ניתן להגיש אותו עד ה-1.4.2006, כלומר, הוגש כמו שצריך. ביום 27.6.2006 הוגשו הערות ראש העירייה לדו"ח המבקר, והדו"ח פלוס ההערות הופצו לחברי המועצה. על פי החוק ניתן להגיש עד 30.6.2006.

ביום 27.8.2006, הנה, הוא יצא מפה עכשיו, חל המועד האחרון להגשת סיכומי והמלצות וועדת הביקורת, ואלה לא הוגשו.

יו"ר ועדת הביקורת הגיש מסמך הנחזה להיות סיכומים והמלצות של וועדת הביקורת, רק ביום 26.10.2006, דהיינו אחר של חודשיים. יתרה מכך, המסמך לא נידון בוועדת הביקורת ואיננו מוסכם על חבריה. יתר על כן, לא ראיתי גם פרוטוקול של ועדת הביקורת. לדאבוני, גם בשנה שעברה, למיטב זכרוני לא הוגש דו"ח פרוטוקול סיכום של ועדת הביקורת לפני הדיון על ביקורת העירייה.

המסקנה: דבריו של רון לוינטל נאמרו על דעתו בלבד, מאחר ואין בפני המועצה המלצות של וועדת הביקורת, ולכן לא ניתן לדון בהן. וזה חבל.

לדאבוני, וכאן זו הבדיחה הכי גדולה, שזאת שנזפה בו על כל ענייני הביקורת, היתה מי שבהיותה יו"ר וועדת הביקורת בקדנציה הקודמת, לא הגישה אף דו"ח של וועדת הביקורת כל הקדנציה. זאת אומרת, הפוסל- במומו הוא פוסל, ודוחות ביקורת אין. נשיאים ורוח וגשם אין. ועכשיו, אני מודה, באמת מודה, למבקר העירייה – לחיה הורוביץ. גם לצוות שלה. צוות מיומן, שבכל שנה שוקדים על תהליך ביקורת קשה, מעייף, פורה. שלושה כרכים כאלה זה לא דבר קל. והם מניחים בפנינו את ספר הביקורת. וישיבת מועצה זו שלא מן המניין נועדה לדון בספר הביקורת השנתי מס' 34 והיא חותמת את תהליך הביקורת לשנת 2005. העיר תל-אביב יפו היא דבר גדול. אנחנו אמונים על עיר שחיים בה למעלה מ- 400,000 תושבים, למרות שבלשכה המרכזית לסטטיסטיקה אומרים - 378,000. ומאות אלפים, קרוב למליון מגיעים מידי יום לקבל שרותים מסוגים שונים בעיר הזאת. מדרך הדברים, ניהול עיר שכזאת ופיתוחה דורש מאתנו להתמודד עם המון דברים מורכבים, ועם המון בעיות, ואנו מחוייבים להפעיל שיקול דעת, שיקול דעת מתמיד תוך כדי עשייה. ובשיקול הדעת הזה, גם כהערת אגב, עוד לפני שאני ממשיך, כשעובדים- עושים שגיאות. וכאן כאשר מדברים אנשים- הם תמיד צריכים- הכל או לא כלום. בכלל, במדינת ישראל היום, אסור לטעות, צריך רק להדחיק. אי אפשר להעיר למישהו- לא עשית בסדר. דרך אגב, מותר לי לחשוב ולומר דבר מאוד פשוט: חיה הורוביץ מבקרת מעולה, שעושה את עבודתה יוצאת מהכלל, אבל כמבקר מעולה מותר לי גם לחשוב שהיא טעתה במקרה אחד, וזה מה שנאמר פה. ומה אנחנו שומעים? ימין, ושמאל, ושמאל וימין, וכולם רוצים לחקור! ולא יכול להיות כך! ולא יכול להיות כך! בארגון שיש בו שני אנשים מצויינים, לפעמים יש מצבים שבהם הנהלה צריכה למצוא את מה שעשה מנכ"ל העירייה בתבונה רבה. בתבונה רבה! מתוך רצון לראות שני אנשים מצויינים ממשיכים ומשרתים את הציבור התל-אביבי, גם אם לפעמים מסיבות כאלה או אחרות- גם יש CLASH ביניהם. נו? מה קרה? התיקרה נפלה? לא.

מר גפן:

טיח.

מר חולדאי - ראש העירייה:

לפעמים קצת טיח. קצת אבק! צריך לדעת לחיות עם קצת אבק. אל לנו להרתע מהביקורת, עלינו לברך על קיומה. חשוב מאוד לשמור דווקא בימים אלה, ועל רקע הנעשה מסביבנו, על עניינות ומקצועיות בביצועה, וכך אנו מנסים לעשות את זה. אסור שניגרר, בטרם בדיקה, לסיסמאות וכותרות החורצות גורלות, שמה תחטיא הביקורת את מטרתה, ותהפוך כלי ניגוח וגורם שמשותק את העשייה הציבורית. קל מאוד לא לעשות!

הנהלת העירייה כולה מייחסת חשיבות עצומה לתהליך הזה של הביקורת. מנכ"ל העירייה והסמנכ"ל לתכנון עושים דיונים מפרכים וארוכים, ותחקירים- בנוגע לכל הדו"חות, על מנת לקבל החלטות אופרטיביות לתיקון הליקויים לאלתר ולמניעת הישנותם.

במהלך כל השנה מתבצע תהליך בקרה שוטף, וצוות לתיקון ליקויים בראשות הסמנכ"ל לתכנון- שבו חברים אנשי המינהלים והחטיבות, מתכנס ברציפות על מנת לדון בהמלצות, בהחלטות ובדרך היישום.

ספר הביקורת שלפנינו, 3 כרכים, כולל 22 דוחות ביקורת לשנה זו, ו-7 דוחות מעקב על יישום המלצות הביקורת, המקיפים קשת רחבה ועניפה של העשייה העירונית. קל מאוד לתפוס רעיון אחד ולפתח עליו טילי טילים. צריך לראות את התמונה הכוללת.

דו"ח הביקורת – בחינת הליך המכרזים בדק את שלבי הכנת המכרזים בעירייה החל משלב קבלת הטיוטה מהיחידות המקצועיות ועד לשלב חתימת החוזים עם הספקים הזוכים. בשנים האחרונות בוצעו שינויים מהותיים בתהליכי העבודה המרכיבים את תהליך המכרזים, אולם העבודה לא תמה, אנו נמצאים עדיין בתהליך.

מימצאים קשים התגלו בדו"ח ביקורת הנחות בארנונה- שניתנו על פי הסכמי פשרה- שקיבלו תוקף של פסק דין. מבדיקת הביקורת נמצא כי התנהלות האגף בתיקי הפשרות היתה לקויה וחרגה מהנהלים. מה שנאמר בביקורת, ואני מבקש להקשיב טוב למה שנאמר, זה שעצם העניין, קרי אותו יועץ משפטי פרטי שהתמנה לעזור למנהל אגף הגבייה, שיעץ לו לעשות את מה שעשה, במה שהם עשו- הם חרגו מהנהלים. עכשיו אנו הורינו לבדוק את כל הדוחות כולם, את כל דוחות הפשרה בצורה עקבית, ועובדים עליהם היום כדי לבדוק את כל הדוחות כולם, את כל דוחות טעם לפגם. הצורך בפשרות מהסוג הזה מעוגן היום בנוהל חדש, שיש במסגרתו וועדה חדשה שעוסקת בעניין הזה, כחלק מנהלי העבודה. הראייה, המסקנות הוסקו, מופקות, והשתנו ההליכים.

מנכ"ל העירייה הנחה את גזבר העירייה להכין תכנית פעולה לבחינה מחודשת של כל התיקים בהם נחתמו הסכמי הפשרה בשנים 2004-2005, וכבר ביולי 2006 הוקמה וועדה המורכבת מנציגי הנהלת מינהל הכספים והשרות המשפטי – המתכנסת באופן שוטף ודנה בתיקים באופן יסודי. והמלצות הוועדה יועברו לוועדת פשרות עליונה בראשות המנכ"ל.

דוחות המעקב על יישום המלצות במדגם דוחות ביקורת בנושאים של הקטנת הוצאות/הגדלת הכנסות- מצביעים על מגמה מתמשכת של שיפור. וזאת הנקודה העקרונית של אגף הגבייה. שמי שמסתכל על עבודת הגבייה, צריך להבין ולראות- שאגף הגבייה שיפר את הגבייה עבור עיריית תל-אביב יפו, והראיה- שהגבייה השתפרה. בדרך קורות תקלות. אני לפעמים מקבל טלפון מגברת אחת- שבעלה הוא ח"כ באיזהשהו מקום, שהגיעו אליה מעקלים. נו?! ואני מתעסק בעניין. כי מגיעים, כי גובים, ויש גם תקלות. ויש גם טעויות. ולפעמים באים לבן-אדם ואולי גם לא מתנהגים כפי שצריך. גם הדברים האלה קורים, בהחלט. בהחלט קורה.

מר וירשובסקי:

אולי כדאי לבדוק את זה?

מר חולדאי - ראש העירייה:

אנו בודקים כל הזמן.

לאור עבודת הביקורת מוסדו נהלי עבודת הוועדות, ושימת לב מיוחדת ניתנה לוועדות בעלות המשמעות הכספית, בדגש על הגברת הפיקוח והבקרה בהן.

דו"ח ביקורת מקיף נערך אודות מחלקת החניה והאכיפה, אשר הוקמה על בסיס מסקנות והמלצות דו"ח הביקורת מס' 29 לשנת 2000. הביקורת מצאה, כי איחוד מחלקת החנייה באגף הפיקוח העירוני והיחידה לאכיפת גביית חובות חניה באגף לגביית אגרות ודמי שרותים- הביאה להשגת המטרות לשמן הוקמה מחלקת חניה ואכיפה. הנה, הושגו המטרות.

בימים אלה מתבצעת במחלקה בחינה ארגונית מקיפה, לשם עמידה ביעדי השרות והתמודדות עם עומסי העבודה. השיפור בשרות מורגש כבר בשטח, ואנו נמשיך לשפר וליישם את המלצות הביקורת, על מנת להביא את המחלקה לקפיצה נוספת שתהווה בשורה בתחום איכות השרות.

סוגיית הניהול הכספי בבתי הספר קיבלה ביטוי בדו"ח ביקורת בנושא. בימים אלה נערכת העירייה לקליטת 4 מנהלי חשבונות במינהל החינוך, אשר יהיו אחראים ליצירת התשתית החשבונאית אשר תשמש את חברת "יובל חינוך" בביצוע הבקרה הכספית והניהולית בבתי הספר. כמו כן הוקמה וועדה בראשות מנהלת אגף החינוך- לקביעת כללי הטיפול בחריגות בתי הספר בהעסקה וניהול שעות, שהמלצותיה תוגשנה לסמנכ"ל.

דו"ח הביקורת בנושא הנפקת תווי חניה לתושבי העיר- הוא שחיזק את החלטת העירייה לצאת במבצע להחלפת תווי החנייה בקיץ 2005. יישום המלצות הביקורת יקדם ניהול תקין והולם בתהליך הטיפול בתווי חנייה לתושבים.

דו"ח ביקורת הקצאת מקומות חניה לעובדי עירייה- הוביל לקביעת קריטריונים ומדיניות אחידה, ברורה ושקופה לרכישת חניון ומתן זכות חנייה לעובדים.

חשיבות מוסד הביקורת, לא רק בעירייה אלא גם בתאגידיה, קיבלה משנה תוקף בדו"ח ביקורת פנים בחברות העירוניות. למנהלי החברות אינטרס מובהק כי תתקיים עבודת ביקורת שוטפת, אמיתית ונכונה. לשכת התאגידים העירונית תגבש נוהל לאופן ביצוע ביקורת פנים בתאגידים, תוך קביעת קווים כלליים, הגדרת נושאים מרכזיים ועוד.

תחום שיפוצי הבתים ברחבי העיר, באחריות חברת עזרה ובצרון, מיטל להבי, עשה כברת דרך משמעותית, והתוצאות ניכרות בשטח.

השיפור בחזות הבניינים הוא אינטרס עירוני חשוב ביותר.

דו"ח הביקורת ויישום המלצותיו, הוא נדבך נוסף בתהליך השיפור שהחברה עמלה לקיומו. העירייה כמובן, תמשיך לעקוב אחר יישום תכנית ההבראה במועצה הדתית ועל יישום המלצות הביקורת. במהלך התקופה הנוכחית תוקנו ליקויים רבים, ויש להמשיך בתהליך השיפור וההתייעלות.

אנחנו נמשיך במאמץ לתקן כל ליקוי שנתגלה בעבודת העירייה, ואני קורא לכל חברי המועצה ועובדי העירייה -לקחת חלק ולהיות שותפים במאמץ הזה.

אני באמת מתכוון למה שאמרתי בהתחלה: שיש לנו מבקרת עירייה שעושה את העבודה יוצאת מהכלל, ושאלו מתברכים מפרות עבודתה, עם הצוות שלה.

אני רוצה אפילו לציין כאן, את עבודת התחקירים שמבצע מנכ"ל העירייה. ומי שעוקב לאורך זמן על עבודת עיריית תל-אביב יפו, שאני כבר אומר מראש- איננה מושלמת ויש עוד הרבה מה לשפר. אבל מי שעוקב אחרי עבודת העירייה, עיריית תל-אביב יפו, לא יכול שלא להבחין שהתהליך הבריאה הזה של ביקורת, הפקת לקחים. אני מדבר גם אליך היועצת המשפטית, מה שאני אומר

עכשיו הוא חשוב מאוד שגם את תקשיבי לו. התהליך הבריא הזה של ביקורת, של תחקיר והפקת לקחים ויישומם, שינוי נוהלים, ביצוע ונהלים חדשים, ביקורת, תחקיר, מניב שיפור בעבודת העירייה בתחומים רבים ומגוונים.
ולכן אני מודה לכל אלה שעסקו ועוסקים במלאכה, ומקווה מאוד שהעירייה תמשיך להשתפר גם בשנים הבאות.
תודה רבה לכם.

מר וולוך- יו"ר הישיבה:

חברים, תודה רבה לראש העירייה.

מר לוינטל:

יש הצעות.

מר וולוך- יו"ר הישיבה:

אתה תוכל נגד.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אין הצעות.

במועצה הזאת הצעת הסיכום אומרת:

המועצה רושמת לפנייה את דו"ח המבקרת מספר 34 לשנת 2005, שהגישה מבקרת העירייה. וסעיף שני: המועצה רושמת לפנייה גם את הערות ראש- העירייה לדו"ח הביקורת האמור.

מר לוינטל:

יש לי הצעות שלי שהעלתי.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אין הצעות למועצה.

מר לוינטל:

יש לי הצעות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

תציע למועצות הבאות- על סדר היום.

מר וולוך- יו"ר הישיבה:

אומר היועץ המשפטי,

עו"ד בן ארי:

שחייבים להצביע עליו.

מר חולדאי - ראש העירייה:

להצביע על מה?

עו"ד בן ארי:

יש לו הצעה.

מר לוינטל:

אני אומר את הצעותי.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

אתה לא צריך לומר. חילקת.

מר חולדאי - ראש העירייה:

סליחה, אם אין דו"ח ביקורת, אז אין על מה להצביע.

עו"ד בן ארי:

לא, בתור רון לוינטל.

מר חולדאי - ראש העירייה:

על מה?

אין דו"ח ועדת ביקורת.

מר לוינטל:

אתה החלטת?

מר חולדאי - ראש העירייה:

לא. אני החלטתי והיועץ המשפטי מגבה אותי. מאחר שאין דו"ח ועדת ביקורת ואין פרוטוקול של ועדת ביקורת.

עו"ד בן-ארי:

זה לא של הוועדה.

מר לוינטל:

תקבל פרוטוקול.

פרוטוקול ישיבות המועצה השמונה עשרה
ישיבה שלא מן המניין מס' 48
מתאריך ז' חשוון תשס"ז (29/10/06)

47

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

על סיכום ראש העירייה מצביעים?

עו"ד בן ארי:

כן.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

חברים, אני מביא להצבעה את הצעת הסיכום שהעלה ראש העירייה. מי בעד,

ירים יד?

ה צ ב ע ה

בעד – 12 חברי מועצה

מי נגד?

מר לייבה:

רון לוינטל.

מר לוינטל:

לא.

אני לא נגד ראש העיר.

מר לייבה:

אתה בעד ההצעה של ראש העיר? אתה בעד? בעד.

נגד - אין.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

רון לוינטל אמנם הגיש באחור.

מר לוינטל:

צריך להגיש 24 שעות, והגשתי ביום חמישי.

מר וולוד- יו"ר הישיבה:

מי בעד הצעת רון לוינטל, ירים את היד.

גב' להבי:

מה ההצעה?

מר לוינטל:

אני אומר.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

אתה הצגת מה שהצגת כאן, את כל ההמלצות, אני זוכר אותן.

מר לייבה:

הצגת את זה.

מר וולנד- יו"ר הישיבה:

מי בעד הצעותיו של רוך לוינטל?

ה צ ב ע ה

בעד – 1 חבר מועצה (מר לוינטל)

נגד- 8 חברי מועצה

נמנעים- 3 חברי מועצה

החלטה: הצעת הסיכום של ראש העירייה- ה ת ק ב ל ה

הצעות מר לוינטל- לא התקבלו.

מחליטים:

1. המועצה רושמת לפנייה את דוח המבקרת מס' 34 לשנת 2005 שהגישה מבקרת העירייה.
2. המועצה רושמת לפנייה את הערות ראש העירייה לדוח הביקורת האמור.

(ראה נספח א')

נאום רה"ע בישיבת המועצה - ספר מס' 34 שנת 2005

בפתח הדברים, אני מבקש להודות למבקרת העירייה, עו"ד חיה הורביץ, ולצוות המקצועי והמיומן במשרדה, שכבכל שנה שוקדים על תהליך הביקורת בעירייה, ומניחים בפנינו את ספר הביקורת.

ישיבת מועצה זו שלא מן המניין, נועדה לדון בספר הביקורת השנתי מס' 34, והיא חותמת את תהליך הביקורת לשנת 2005.

העיר תל-אביב-יפו, שאנו אמונים על ניהולה, היא מרכז מטרופוליני בו חיים למעלה מ-370 אלף תושבים ואשר משרת כמיליון איש הבאים בשעריו מדי יום (יוממים).

מטבע הדברים, ניהול עיר שכזו ופיתוחה דורש מאיתנו, חברי מועצת העיר, וכן ממנהלי ועובדי העירייה, להתמודד עם מורכבויות ובעיות רבות ואנו מחויבים להפעיל שיקול דעת מתמיד בתהליך קבלת ההחלטות והעשייה.

אנחנו שואפים להשתפר, להתייעל ולהתקדם כל הזמן, אך כמובן שאיננו חפים גם מטעויות ולכן ישנה חשיבות מרובה לתהליך הביקורת שמאפשר לנו לעצור רגע, לבדוק, לגלות ליקויים ולתקנם על הצד הטוב ביותר.

אל לנו להירתע מהביקורת ועלינו לברך על קיומה. אך יחד עם זאת חשוב מאוד לשמור, דווקא בימים אלו ועל רקע הנעשה מסביבנו, על ענייניות ומקצועיות בביצועה.

אסור שניגור, בטרם בדיקה, לסיסמאות וכותרות החורצות גורלות, שמא תחטיא הביקורת את מטרתה ותהפוך כלי ניגוח וגורם המשתק את העשייה הציבורית.

הנהלת העירייה כולה מייחסת חשיבות מרובה לתהליך הביקורת. מנכ"ל העירייה והסמנכ"ל לתכנון עורכים דיונים ותחקירים בנוגע לכל דוח ודוח, על מנת לקבל החלטות אופרטיביות לתיקון הליקויים לאלתר ולמניעת הישנותם. במהלך כל השנה, מתבצע תהליך בקרה שוטף וצוות לתיקון ליקויים בראשות הסמנכ"ל לתכנון שבו חברים נציגי המינהלים והחטיבות, מתכנס ברציפות על מנת לדון בהמלצות המבקר, בהחלטות שהתקבלו ובדרך יישומן.

ספר הביקורת עב הכרס שלפנינו (3 כרכים) כולל 22 דוחות ביקורת לשנה זו ו- 7 דוחות מעקב על יישום המלצות הביקורת משנים קודמות, המקיפים את הקשת הרחבה והענפה של העשייה העירונית.

דו"ח ביקורת בחינת הליך המכרזים בדק את שלבי הכנת המכרזים בעירייה החל משלב קבלת הטיוטה מהיחידות המקצועיות ועד לשלב חתימת החוזים עם הספקים הזוכים. בשנים האחרונות בוצעו שינויים מהותיים בתהליכי העבודה המרכיבים את הליך המכרזים אולם העבודה עדיין לא תמה.

מימצאים קשים התגלו **בדוח ביקורת הנחות בארנונה שניתנו על פי הסכמי פשרה שקיבלו תוקף של פסק דין**. מבדיקת הביקורת נמצא, כי התנהלות האגף בתיקי הפשרות היתה לקויה וחרגה מהנהלים. מנכ"ל העירייה הנחה את גזבר העירייה להכין תכנית פעולה לבחינה מחודשת של כל התיקים בהם נחתמו הסכמי פשרה בשנים 2004-2005, וכבר ביולי 2006 הוקמה ועדה המורכבת מנציגי הנהלת מינהל הכספים והשירות המשפטי המתכנסת באופן שוטף ודנה בתיקים באופן יסודי. המלצות הוועדה יועברו לוועדת פשרות עליונה בראשות המנכ"ל.

דוחות המעקב על יישום המלצות במדגם דוחות ביקורת בנושאים של הקטנת הוצאות/הגדלת הכנסות מצביעים על מגמה מתמשכת של שיפור, ייעול ותיקון הליקויים. השנה הוחל בפרוייקט סריקת הוועדות הפקידותיות הפועלות בנושאים שונים ומגוונים. לאור עבודת הביקורת מוסדו נהלי עבודת הוועדות ושימת לב מיוחדת ניתנה לוועדות בעלות משמעות כספית בדגש על הגברת הפיקוח והבקרה בהן.

דוח ביקורת מקיף נערך אודות מחלקת חניה ואכיפה, אשר הוקמה על בסיס מסקנות והמלצות דוח הביקורת מס' 29 לשנת 2000. הביקורת מצאה, כי איחוד מחלקת החניה באגף הפיקוח העירוני והיחידה לאכיפת גביית חובות חניה באגף לגביית אגרות ודמי שירותים, הביא להשגת המטרות לשמן הוקמה מחלקת חניה ואכיפה.

בימים אלה מתבצעת במחלקה בחינה ארגונית מקיפה לשם עמידה ביעדי השירות והתמודדות עם עומסי העבודה. השיפור בשירות מורגש כבר בשטח ואנו נמשיך לשפר וליישם את המלצות הביקורת על מנת להביא את המחלקה לקפיצה נוספת קדימה שתהווה בשורה בתחום איכות השירות.

סוגיית הניהול הכספי בבתי הספר קיבלה ביטוייה בדוח ביקורת בנושא. בימים אלה נערכת העירייה לקליטת 4 מנהליות חשבונות במינהל החינוך, אשר יהיו אחראים ליצירת התשתית החשבונאית שתשמש את חברת יובל חינוך בביצוע הבקרה הכספית והנהלית בבתי הספר. כמו כן, הוקמה ועדה בראשות מנהלת אגף החינוך לקביעת כללי הטיפול בחריגות בתי הספר בהעסקה וניהול שעות, שהמלצותיה תוגשנה לסמנכ"ל.

דוח הביקורת בנושא הנפקת תווי חניה לתושבי העיר, חיזק את החלטת העירייה לצאת במבצע להחלפת תווי חניה בקיץ 2005. יישום המלצות הביקורת יקדם ניהול תקין והולם בתהליך הטיפול בתווי חניה לתושבים.

דוח ביקורת הקצאת מקומות חניה לעובדי עירייה הוביל לקביעת קריטריונים ומדיניות אחידה, ברורה ושקופה לרכישת חניות ומתן זכות חניה לעובדים.

חשיבות מוסד הביקורת לא רק בעירייה אלא גם בתאגידיה קבלה משנה תוקף **דוח ביקורת פנים בחברות העירוניות.** למנהלי החברות אינטרס מובהק, כי תתקיים עבודת ביקורת שוטפת, אמיתית ונכונה. לשכת התאגידים העירונית תגבש נוהל לאופן ביצוע ביקורת פנים בתאגידיים, תוך קביעת קווים כלליים, הגדרת נושאים מרכזיים ועוד.

תחום שיפוצי הבתים ברחבי העיר, באחריות חברת עזרה וביצרון עשה כברת דרך משמעותית והתוצאות ניכרות בשטח. השיפור בחזות הבניינים הוא אינטרס עירוני חשוב ביותר. דוח הביקורת ויישום המלצותיו, הוא נדבך נוסף בתהליך השיפור שהחברה עמלה לקיימו.

העירייה תמשיך לעקוב אחר יישום תכנית ההבראה **במועצה הדתית** ועל יישום המלצות הביקורת. במהלך התקופה הנוכחית תוקנו ליקויים רבים ויש להמשיך בתהליך השיפור וההתייעלות.

אנו נמשיך במאמץ לתקן כל ליקוי שנתגלה בעבודת העירייה ואני קורא לכל חברי המועצה ועובדי העירייה לקחת חלק ולהיות שותפים למאמץ זה.

הישיבה ננעלה בשעה 19:15

מ"מ יו"ר

מנכ"ל

ערכה: גלילה בן-חורין, מזכירת המועצה וע' מנכ"ל העירייה